

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D. L. P. M. 770 - 1987

II Legislatura

Any 1989

Número 54

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 12 d'abril del 1989, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I).—ELECCIO DE TERNES PER A LA CONSTITUCIO DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE LES ILLES BALEARS.

II).—PREGUNTES:

- 1) * Núm. 582/89, presentada pel Diputat Sr. Antoni Costa i Costa, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Quines accions ha duit a terme el Govern o la Conselleria de Turisme per assegurar l'execució dels seus acords en relació al tancament dels apartaments Orquídea, situats en el Passeig Marítim de Santa Eulàlia?».
- 2) * R.G.E. núm. 583/89, presentada pel Diputat Sr. Antoni Febrer i Gener, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Pensa la Conselleria d'Obres Públiques mantenir les rotondes obertes a l'entrada de Ciutadella de Menorca a la vista de la seva demostrada perillositat?».
- 3) * R.G.E. núm. 584/89, presentada pel Diputat Sr. Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«En quina situació administrativa es troba la plaça de metge titular de Puigpunyent i per què?».
- 4) R.G.E. núm. 585/89, presentada pel Diputat Sr. Antoni Febrer i Gener, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Què pensa fer la Conselleria de Cultura davant la degradació del jaciment arqueològic de Cales Coves?».
- 5) R.G.E. núm. 586/89, presentada pel Diputat Sr. Antoni Costa i Costa, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:
«Té la Conselleria de Cultura cap programa d'actuació previst a efectes d'evitar el deteriorament provocat per la manca d'atenció i manteniment de les Murades d'Eivissa?».

III).—INTERPEL·LACIO R.G.E. núm. 302/89, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la política cultural del Govern de la CAIB.

IV).—PROPOSICIO NO DE LLEI R.G.E. núm. 287/89, presentada pel Grup Parlamentari PSM-EEM, relativa a la formulació per part del Govern de la C.A. d'una estratègia balear per a la conservació de la naturalesa i els recursos naturals.

V).—DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIO DE LA PROPOSICIO DE LLEI R.G.E. núm. 285/89, presentada pel Ple del Consell Insular de Menorca, relativa a la reforma parcial de la Llei de Mesures de Foment del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

I.—ELECCIO DE TERNES PER A LA CONSTITUCIO DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE LES ILLES BALEARS:

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, Sres. i Srs. Diputats.

Passam a desenvolupar l'Ordre del Dia pel qual se'ls ha convocat a aquesta Sessió Plenària d'avui i d'acord amb aquest Ordre del Dia, el primer punt és l'elecció de ternes per a la constitució del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears.

Per a l'elecció esmentada es realitzaran, d'acord amb la Resolució de la Presidència de dia 16 de febrer d'enguany, dues votacions nominals i secretes i en resultaran elegides les ternes més votades.

Les ternes que s'han proposat a aquesta Presidència són les següents:

Terna A, Sr. Miquel Massot i Miquel, Sr. Bartomeu Mulet i Bauzà, Sr. Josep Zaforteza i Calvet.

Terna B, Sr. Francisco Astarloa i Villena, Sr. Bartomeu Colom i Pastor i Sr. Joan López i Gayà.

Per tant, procedirem en primer lloc a la votació de la Terna A, per la qual cosa als Srs. Diputats se'ls repartirà la papereta corresponent i una altra papereta en blanc.

Procedeixin, Srs. Majordom i Ordenances a repartir les paperetes.

(Pausa)

Tots els Srs. Diputats tenen paperetes? No? Esperarem.

(Pausa)

Tenen els Srs. Diputats les paperetes corresponents? Encara no? Sr. Damià, no deuen voler que vostè voti.

(Pausa)

Sortejarem el número pel qual procedirem a cridar els Srs. Diputats per procedir a la votació. Sra. Vicepresidenta, una mà innocent.

(Pausa)

Començam pel Diputat que a la llista té el núm. 26. El Sr. Secretari Primer de la Cambra procedirà a cridar els Srs. Diputats, que faran el favor d'acostar-se a aquesta Presidència per depositar la papereta dins l'urna corresponent.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pascual i Amorós, Miquel.

Planells i Planells, Bartomeu.

Pons i Pons, Damià.

Pons i Pons, Tirs.

Quetglas i Rosanes, Francesc.

Ribas i De Reyna, Joaquim.

Ricci i Febrer, Carles.

Riera i Bennàssar, Andreu.

Riera i Madurell, Teresa.

Rus i Jaume, Llorenç.

Salgado i Gomila, Antoni.

Saura i Manuel de Villena, Fernando.

Serra i Ferrer, Vicent.

Serra i Vich, Pere Lluís.

Torres i Cardona, Isidor.

Trias i Arbós, Bernat.

Triay i Llopis, Joan Francesc.

Tudurí i Mari, Narcís.

Tuells i Juan, Andreu.

Tur i Torres, Josep.

Tur i Serra, Josep.

Valenciano i López, Valentí.

Verger i Pocoví, Joan.

Vidal i Bibiloni, Guillem.

Vidal i Burguera, Joana Aina.

Adrover i Obrador, Cosme.

Alfonso i Villanueva, Josep.

Bonet i Ribas, Neus.

Capó i Galmés, Miquel.

Carreras i Font, Benjamí.

Coll i Allès, Lluís.

Costa i Costa, Antoni.

Febrer i Gener, Antoni.

Gómez i Arbona, Antoni.

González i Ortea, José María.

Guasch i Guasch, Pere.

Guillem i Ripoll, Paula.

Jaén i Palacios, Manuel.

Juan i Mari, Ildefons.

López i Casasnovas, Joan Francesc.

Mari i Calbet, Antoni.

Mari i Ferrer, Antoni.

Martín i Peregrín, José Luis.

Mayol i Serra, Joan.

Mesquida i Galmés, Andreu.

Moragues i Gomila, Albert.

Nadal i Aguirre, Joan.

Oliver i Massutí, Miquel.

Orfila i Pons, Ramon.

Palau i Torres, Pere.

Cañellas i Fons, Gabriel.

Gilet i Girart, Francesc.

Huguet i Rotger, Joan.

Munar i Riutort, Maria Antònia.

Oliver i Mut, Gaspar.

Serra i Busquets, Sebastià.

Godino i Busquets, Gabriel.

Moll i Marquès, Josep.

Aleñar i Pujadas, Maria Antònia.

Albertí i Picornell, Jeroni.

Sr. President, sí.

La plaça de Puigpunyent en aquest moment és ocupada per un interí, perquè el titular dia 2 de novembre del 86 va demanar l'excedència; aquesta excedència va acabar als dos anys, o sigui el desembre del 88, i va tornar a demanar tres mesos més de permís sense sou, per tant és ocupada per un interí en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GOMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President.

El Sr. Conseller no m'ha acabat d'explicar exactament si era una excedència voluntària o forçosa, per saber una de les dues coses. El que passa és que aquesta pregunta anava lligada al fet que les queixes o rumors que havien fet arribar aquests ciutadans eren que semblava ser que al metge que ocupava aquesta plaça, que estava en excedència, se li volia adjudicar la plaça de Pollença, i nosaltres consideram que un metge que és en excedència, cas que fos forçosa, hauria de retornar a la seva plaça, que en aquest moment és ocupada per un interí, per tant hauria de desplaçar aquest interí i mentrestant no se'l pot passar a una altra plaça. Per tant era aquesta la matisació que volíem saber.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE FUNCIO PUBLICA

(Joan Simarro i Marquès):

Sí, Sr. President.

Sr. Diputat, sí, aquest cas és així, l'excedència per descomptat era una excedència voluntària, conseqüència d'una sèrie de qüestions que es varen presentar de tipus personal, d'incompatibilitats que hi havia entre la metgesa i aquell poble. En el moment que demanen la reincorporació queden pràcticament dues solucions, o es reincorpora al lloc d'on és titular i en aquest cas sí és ocupat —encara que sigui per un interí— i hi ha una altra vacant a un altre lloc, una vacant determinada, aleshores hi pot anar, però també interinament o en comissió de servei fins que es convoquin els oportuns concursos.

El problema és a veure que és el que té més importància, o sigui fer fora un interí o agafar un altre interí, aquest és el problema. En aquest moment vistes les circumstàncies especials que concorrien en el poble de Puigpunyent i tota la problemàtica despertada, hem cregut més oportú destinar-la provisionalment i en fase de comissió de servei o d'interinitat, mai en propietat, a aquest lloc de Pollença.

II.1.—PREGUNTA R.G.E. núm. 582/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ANTONI COSTA I COSTA DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta núm. 582/89 sobre el tancament dels apartaments «Orquídea» situats al Passeig Marítim de Santa Eulària, té la paraula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President.

Per formular aquesta pregunta davant la sorpresa

que va suposar per a aquest Diputat i per a la població d'Eivissa en general el fet que el tancament d'aquests apartaments es produís un dia determinat i al cap de dos dies sortís a tota la premsa, sense que l'Administració intervingués, que s'havien romput tots els precintes que s'havien posat en aquest edifici dels apartaments «Orquídea» i que s'hi hagi continuat treballant de manera habitual per a la preparació de la temporada turística, amb tota regularitat, sense que l'Administració intervingués per a res en aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Conseller de Turisme, Sr. Jaume Cladera.

EL SR. CONSELLER DE TURISME

(Jaume Cladera i Cladera):

Sí, Sr. President.

Aquests apartaments varen ser tancats dia 1 de març a les cinc de l'horabaixa en presència d'un agent municipal perquè no és va presentar el propietari. Vàrem tenir coneixement que s'havien desprecintat i es varen tornar a precintar; al mateix temps, el promotor d'aquests apartaments va continuar la tramitació per a la legalització. El motiu del tancament era que li faltaven prop de 2.100 metres per complir les lleis turístiques en vigor i va aportar un solar de 2.494 metres, amb escritura pública davant notari que s'ha de destinar exclusivament a oferta complementària de l'esmentat edifici i a més presentant simultàniament acta d'haver-lo entrat al Registre de la Propietat.

Com a conseqüència de tot això va solventar l'únic problema que tenia per haver-lo tancat, que era la falta de metres, i dia 14 de març se li va donar el permís d'obertura.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Costà.

EL SR. COSTA I COSTA:

Moltes gràcies, Sr. President.

M'ha sorprès la resposta del Sr. Conseller de Turisme perquè no ho acab d'entendre. Aquest bloc d'apartaments té unes 800 places turístiques, és ubicat a un solar que jo no sé els metres que fa, no sobrepassa els 5.000 i tenc notícies que n'ha comprat un altre de similars mesures, i jo tenc entès que per complir la llei vigent en aquests moments hauria de tenir com a mínim 42.000 metres de solar dedicats, a més, a oferta complementària. Aquest no és el cas, tenc notícies que s'hi va presentar personal de la Conselleria, pel que es rumoreja i per tant l'afirmació que sigui feta amb el màxim esment, i es rumoreja que s'ha autoritzat.

Per una altra banda hem sol·licitat com a informació al Govern que ens envii l'expedient de legalització d'aquests apartaments, esper que ho faci amb la màxima diligència, perquè no entenem, de veritat no podem entendre de cap manera com s'ha fet l'obertura d'aquests apartaments, i això pot suposar un greuge molt important respecte d'altres casos que es troben en una situació absolutament distinta d'aquesta i que no se'ls han donat les mateixes oportunitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME

(Jaume Cladera i Cladera):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Costa, jo admet que la gent del carrer pugui dir que té 800 places, però no puc admetre que un representant d'aquest Parlament sigui portaveu del carrer. El permís que té aquest bloc d'apartaments és de 396 places, 396 places, Sr. Costa; és un permís que s'ha donat amb el Decret dels 30 metres perquè té l'entrada a la Conselleria abans de l'entrada en vigor del Decret dels 60 metres, això és tot.

Per tant, ni hem donat un permís per a 800 places, hem donat un permís per a 396, places, perquè és un cas que, a més, s'acollia als 30 metres perquè era d'abans de l'entrada en vigor de la llei.

II.2.—PREGUNTA R.G.E. núm. 583/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ANTONI FEBRER I GENER DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 583/89 sobre rotondes obertes a l'entrada de Ciutadella de Menorca, té la paraula el Diputat Sr. Antoni Febrer i Gener.

EL SR. FEBRER I GENER:

Sí, Sr. President.

Senzillament la pregunta és molt concreta, fa referència a si pensa la Conselleria d'Obres Públiques mantenir les rotondes obertes a l'entrada de Ciutadella, atesa la seva demostrada perillositat.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIO DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí; gracias Sr. Presidente.

Sr. Febrer, para contestar a su pregunta tengo que empezar por rechazar de plano la afirmación de la demostrada peligrosidad de las rotondas abiertas. Las rotondas ni abiertas ni cerradas no son peligrosas ni dejan de serlo, en todo caso los peligrosos son los conductores que no respetan las señales de tráfico. Consecuentemente, la rotonda, si se cierra, no es por la peligrosidad.

A raíz de una entrevista con el alcalde en la que discutimos los pros y los contras de una y otra, acordamos pedir un informe técnico, y este informe técnico que obra ya en mi poder desde hace un par de días indica claramente que la solución correcta y adecuada para la situación del tráfico actual son las rotondas abiertas, teniendo en cuenta la proporción del tráfico en las distintas direcciones. No obstante, tampoco niega de plano la posibilidad de una rotonda cerrada, que inicialmente se había previsto ya desde el principio que en su día, con otras condiciones de tráfico podría transformarse una en otra.

Ahora bien, a pesar de este informe técnico o después de este informe técnico y a partir de las conversaciones que tuvimos con el alcalde y a la vista de los argumentos presentados por él, esta Conselleria ha dado ya la orden de que se proceda al cierre de la rotonda a la entrada de Ciudadela.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Antoni Febrer i Gener.

EL SR. FEBRER I GENER:

Gràcies, Sr. President.

Estic content almanco de saber aquí que la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori és sensible a les sollicituds d'una part considerable de la població de Ciutadella. Efectivament la perillositat no és a causa d'una rotonda, sinó evidentment dels conductors, però també hem de dir que determinats elements poden induir a una certa perillositat i és senzillament que l'estadística de les dues darreres setmanes és que s'han produït ni més ni manco que sis accidents, un greu amb desplaçament urgent a la Residència Sanitària i cinc de lleus, tres sense comunicat perquè no hi va haver ferits i dos sí.

El que és evident és que la quantitat de gent que va al polígon fa que per poder girar fins i tot hagi d'envair tota la calçada de la carretera i tenint en compte que a l'estiu és un lloc on hi ha una gran afluència de turistes, possiblement podria produir un col·lapse circulatori i un perill. No obstant això, vista aquesta sensibilitat donam per contestada la pregunta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIO DEL TERRITORI (Jeroni Saiz i Gomila):

Sí; muchas gracias, Sr. Presidente.

Muchas gracias, Sr. Febrer; que alguna vez salga de las filas de su partido un reconocimiento de la actuación del Gobierno siempre es agradable. Lo que pasa es que tengo que reiterar, porque lo debo a los servicios técnicos de la Conselleria, que razones técnicas no aconsejan el cierre. Las razones técnicas están estudiadas y en estos momentos, con la proporción de tráfico que hay, ciertamente para según que tráfico es más cómoda la rotonda cerrada y para según qué tráfico es más cómoda la rotonda abierta. Habida cuenta la proporción de tráfico en uno y otro sentido en estos momentos, globalmente considerado, sería más adecuado mantenerla abierta; los que siguen hacia el Polígono son los menos en relación con los que siguen recto, esa es la esencia del informe.

De todas formas, cierto es, hemos aceptado este otro tipo de razonamientos no estrictamente técnicos, y un minuto si me lo permite el Sr. Presidente. En cierta ocasión, en un debate que teníamos aquí sobre la autovía central, esa que el Ministro Almunia dice ahora que si la competencia fuera suya sería la autopista de Alcúdia, es curioso tener que oír estas cosas, si las oyera el Sr. Carbonero a lo mejor se daría de baja del Partido otra vez, bien, pues en un debate de éstos alguien se permitió la «boutade» de comentar que las carreteras eran algo demasiado serio para dejarlo en manos de los ingenieros. Yo creo que también los políticos nos tendríamos que aplicar la misma frase, ir con mucho cuidado a no hacer de ingenieros, porque puede ser peligroso.

Yo creo que los políticos, en este caso el Conseller, únicamente en casos muy singulares puede alterar la propuesta de los servicios técnicos y a sabiendas que cuando lo hace es una responsabilidad, en este caso una responsabilidad compartida entre el alcalde de Ciudadela y yo personalmente, él la moral, porque es el que hizo la petición en representación de este supuesto sentir popular, pero el Conseller es el que en

definitiva ha dado la orden en contra de la opinión de los servicios técnicos. Esa es una responsabilidad que si surgen, no accidentes, pero si conflictos de tráfico, que surjan seguramente, tendremos que asumirla, pero para eso está el Gobierno, para asumir este tipo de responsabilidades, pero en ningún caso altera la opinión que me merecen los servicios técnicos cuando aconsejan que se mantenga abierta.

II.4.—PREGUNTA R.G.E. núm. 585/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ANTONI FEBRER I GNER DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta núm. 585/89 sobre la degradació del jaciment arqueològic de Cales Coves, té la paraula el Diputat Sr. Antoni Febrer i Gner.

EL SR. FEBRER I GNER:

Gràcies, Sr. President.

Aquesta pregunta va de Cales Coves, i esper que el Sr. Huguet donarà complida resposta. Es tracta senzillament de veure què pensa fer el Govern en relació amb el deteriorament d'aquest patrimoni tenint en compte per informació que allà hi viuen ni més ni menys unes vint famílies que encalen, fan obra, viuen, fan foc i fins i tot hi ha hagut famílies que hi han tingut infants dues vegades i sembla que en un patrimoni arqueològic que és monument nacional, amb competències plenes per part del Govern, és difícil vendre que no poden fer res.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar la pregunta, té la paraula el Vice-president del Govern, Sr. Huguet.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President.

Amb tota simpatia, és clar que el panorama que ens ha relatat és un panorama jo podria dir tal vegada un poc idil·lic, que encara hi hagi gent que vulgui recordar com vivien els nostres avantpassats fa molts de segles. Jo no demanaria què pensa fer, sinó què ha fet, i li contestaria que en data de dia 28 de novembre del 88 es va remetre al batlle president de l'Ajuntament d'Alaior un escrit en el qual es donava trasllat de l'acord adoptat per la Comissió del Patrimoni Històric-artístic de Menorca sobre el tema que vostè acaba de llamentar.

En la referida comunicació es requeria l'Ajuntament d'Alaior perquè prengué les mesures que estimessin més oportunes, així com també se li aconsellava, no per part de la Conselleria, sinó per part d'aquest informe emès per la Comissió de Patrimoni, que tal vegada una de les solucions seria el tancament de totes les Coves, açò és un tema que n'hi ha qui hi estaran d'acord i n'hi ha que no hi estaran, perquè el problema no és solament si tancam o no tancam. Si tancam aquestes coves tal vegada tal vegada limitam la possibilitat d'anar-les a veure, que allò estigui ordenat, però si no les tancam, és una porta oberta com vostè denunciava que la gent pugui viure allà i fins i tot hi pugui tenir allots.

Per altra banda, també amb similars termes es va dirigir una comunicació al titular del solar on s'ubica aquest jaciment i poca cosa més pot fer aquest Govern de la Comunitat Autònoma si no és reiterar, tornar a

reiterar, demanar a veure què s'ha fet i si hi hagués una denúncia concreta i formal, després posar-ho en coneixement d'altres tipus de poders que vostè coneix i que en tot cas haurien de prendre les actuacions pertinents sobre aquests jaciments o aquestes coves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula el Diputat Sr. Febrer.

EL SR. FEBRER I GNER:

Gràcies, Sr. President.

Sr. Huguet, amb el respecte mutu que ens tenim evidentment jo li he de dir que si tot el que ha fet la Conselleria de Cultura ha estat que en data 28 de novembre del 88 va donar compte a l'Ajuntament d'una sèrie d'infraccions, he de dir «chapeau», o sigui que açò i res és no-res, perquè el que és evident és que jo entenc que la competència immediata és de l'Ajuntament, però la competència exclusiva és el Govern, perquè segons l'article 10 apartat 20 de l'Estatut d'Autonomia vostès tenen competències plenes i tenen competències fins i tot per legislar, i si evidentment hi ha un buit legal tant legislatiu com reglamentari, vostès en certa manera haurien pogut dir aquí, quan vulguin, una llei, i aquestes coses, aquest buit legislatiu i reglamentari no es produirien.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vice-president del Govern.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President.

Sr. Diputat, es perillós a vegades fer interpretacions jurídiques i més si aquestes s'han de fer sobre l'Estatut d'Autonomia; molt, molt perillós. Es a dir, la Comunitat Autònoma no pot fer res més del que ha fet fins ara, no té cap més capacitat per poder fer, aquest article de l'Estatut, l'article 10 que vostè menciona l'ha de llegir bé i veure quines són les possibilitats, perquè el que si és clar que el que regula tot el patrimoni artístic espanyol és una Llei General Bàsica d'obligat compliment, l'article 7 d'aquesta Llei 16/85, per exemple, on la responsabilitat immediata, com vostè deia, és dels ajuntaments. I en aquest cas concret vostè em digui quin tipus d'actuació pot fer el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, si no és, no denunciar l'Ajuntament, perquè l'Ajuntament se'l requereix perquè actuï en funció de la seva competència, però si aquesta actuació no és acceptada pels senyors que habiten en aquestes coves, perquè açò és la realitat, perquè s'ha anat allà, jo li podria dir quan s'hi va anar i quins dies els municipals es van passejar per allà, només queda una forma, denúncia i que les forces d'ordre públic retornin les Coves a l'Estat buides com haurien d'estar, que aquesta gent cerqui altres habitatges i a partir d'aquí l'única actuació que pot fer l'Ajuntament és la que li he dit, tancar les Coves o ordenar-les, però la Comunitat Autònoma no té competències per fer açò.

Gràcies, Sr. President.

II.5.—PREGUNTA R.G.E. núm. 586/89, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ANTONI COSTA I COSTA DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta registrada amb el núm. 586/89 sobre programa d'actuació per evitar el deteriorament de les Murades d'Eivissa, té la paraula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President.

Només per sol·licitar, tal com deim a la pregunta, quines actuacions té previstes el Govern de la Comunitat Autònoma de manteniment per evitar la deterioració d'un dels monuments més importants que hi ha a la nostra Comunitat Autònoma com són les Murades d'Eivissa.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Vice-president del Govern, Sr. Joan Huguet.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President.

Com el Sr. Diputat deu saber es va acordar, amb càrrec del pressupost de l'any 1988, la restauració d'una part d'aquestes murades amb un import de 10 milions de pessetes i van ser adjudicades aquestes obres en data 28-12-88 a l'empresa «Dragados y Construcciones» i en aquest moment es fa la restauració del sector comprès entre els baluards de Sant Jordi i Santiago.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. Vice-president.

Efectivament coneixiem la informació que ens dona, això no és programa de manteniment, això és una inversió que varen introduir els Grups de l'Oposició als pressuposts del 1988 en contra de la voluntat del Govern per a una inversió extraordinari.

Li he de rectificar la seva informació; en aquests moments, que jo sàpiga, no es fa res, avui matí almanco no es feia res d'aquesta adjudicació que vostè parla. Efectivament, el darrer contacte que va tenir la Conselleria de Cultura amb els responsables de l'Ajuntament d'Eivissa va ser a finals d'any per dir-los que anaven a adjudicar-ho a una empresa i de llavors ençà no han sabut res més. L'Ajuntament, mentrestant, ha anat fent despeses importants en aquest monument sense que s'hagi vist un interès per part de la Comunitat Autònoma no només de fer aquesta inversió, que pertany al pressupost del 1988, sinó aquesta inversió com vostè molt bé ha dit fa referència a una part del manteniment de la murada i de restauració de la murada, però que en queda una part bastant ampla encara sense restaurar i sense que es vegi —vostè no m'ha contestat a això— si en el pressupost d'enguany, que hi ha una partida per a restauració de monuments històrics, s'hi pensa fer alguna actuació. El que jo li volia demanar és que m'especificàs si hi pensen fer alguna actuació durant l'any 1989 que no sigui provinent dels pressupostos anteriors i amb una partida tanca.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vice-president del Govern.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Sí; gràcies, Sr. President.

Jo demanaria que el Sr. Diputat m'acceptés en aquest cas concret, i ho reconec la falta, potser, de tota la informació que jo hauria de tenir per contestar-li, però el que sí li he de dir és que va ser adjudicat en data, ja li he repetit, de 28-12-88, per tant aquests 10 milions de pessetes s'han de gastar dins el 89, independentment que s'hagin pressupostats el 88, amb la qual cosa, en funció de com sigui aquest contracte, la realització de les obres i el temps, es veurà si es poden fer noves actuacions a les murades. Jo el que sí li puc dir i açò en pot prendre bona nota és que per part del Govern de la Comunitat Autònoma tenc molt clar i molt en compte que un dels edificis primordials en el tema de restauració en aquestes illes correspon precisament a les murades d'Eivissa i açò crec que s'ha manifestat. Aquesta és la primera actuació però no tenguí cap dubte que no serà la darrera.

Gràcies.

III.—INTERPELLACIÓ R.G.E. núm. 302/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A LA POLÍTICA CULTURAL DEL GOVERN DE LA CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el II punt de l'Ordre del Dia, passam al III punt, que es refereix a la Interpellació registrada amb el núm. 302/89, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a la política cultural del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Sí, té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Atès que la Consellera de Cultura no és present a la sala perquè es troba indisposada, demanariem que aquesta interpellació passàs a una propera Sessió a fi de poder-la debatre amb la persona titular de la Conselleria i en conseqüència demanam que la Presidència accedeixi a aquest ajornament.

EL SR. PRESIDENT:

Senyor representant del Govern, té cap objecció a oposar a l'ajornament d'aquesta Interpellació?

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Evidentment la interpretació del Reglament correspon a aquesta Presidència del Parlament, jo l'únic que he de manifestar és que una cosa és l'ajornament, que és una alteració de l'Ordre del Dia, i una altra cosa és que el Grup proponent de la Interpellació la retiri, cosa que pot fer en qualsevol moment. Quant a l'ajornament li he de dir que per mi no hi ha cap inconvenient o que per part del Govern no hi ha cap inconvenient que sigui tractada avui, entre tractar-la avui i tractar-la un altre dia, quant a ajornament, nosaltres ens estimam més que sigui tractada avui. Si la retira i després la reitera no hi ha cap inconvenient, perquè té dret a fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, per favor, digui la seva opinió.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sí el Sr. Huguet, el Sr. Vice-president vol assumir

la qüestió de la Interpellació en política cultural, no tenim cap inconvenient. Estàvem disposats a ajornar-la però a retirar-la no.

EL SR. PRESIDENT:

Idò per defensar aquesta interpellació, per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

No sé, Sr. Huguet, si la suplència li vendrà un poc grossa, perquè crec que en matèria de política cultural voldríem haver tengut un debat, i crec que el tindrè de totes maneres, crec que estarà a l'altura de les circumstàncies, no sobre minúcies culturals, no sobre petits aspectes, sinó que creim que aquest Parlament un dels perills que ha d'evitar és caure senzillament en fets estrictament conjunturals. Darrera les actuacions puntuals en Cultura, en Ordenació del Territori, en qualsevol altra àrea, però particularment en Cultura, perquè les competències culturals són una de les àrees de més àmplia titularitat que té la Comunitat Autònoma, han de ser objecte també d'unes idees força, d'unes idees clau que han d'impulsar una acció puntual de govern.

La funció del Parlament és controlar l'acció del Govern, però no només controlar fets estrictament puntuals, sinó també obrir uns debats ideològics en profunditat a veure si realment estam a l'altura del temps, a l'altura del moment històric que ens ha tocat viure.

Ja saben que la cultura ha estat un dels temes més debatuts en aquest Parlament, l'ins i tot s'han dit frases molt poc convenients i molt desafortunades que tindrè l'elegància de no repetir perquè val més oblidar-les. La cultura, però, té un problema molt greu avui a Mallorca, moltíssims de plantejaments culturals, gairebé tots, tenen un sentit estrictament defensiu. La cultura, que hauria de ser un centre de creació, d'impuls, de renovació, d'avantguarda de la societat, té una actitud defensiva. Per què? Perquè aquesta cultura va viure sola l'opressió d'un règim antidemocràtic, la cultura va ser perseguida, la cultura es va haver de defensar; va venir l'època de les il·lusions, de la transició, de l'esperança, va arribar l'Autonomia, va arribar, però també, un Govern conservador.

La cultura, es va sentir protegida? Es va sentir emparada per aquest Govern? Evidentment, no; evidentment hi ha una desconfiança dels sectors culturals de cara a la política cultural del Govern de la Comunitat Autònoma, es viu, es continua vivint a la defensiva, era lògic viure a la defensiva a l'època passada, a l'època del franquisme, ja comença a ser bastant il·lògic que aquesta actitud es mantengui en una època democràtica i en una època de recuperació de les institucions d'autogovern de les Illes Balears.

Què passa? Aquí hi ha una disfunció greu, en definitiva els sectors culturals no veuen una sensibilitat clara per part d'aquest Govern i és oportú que l'interlocutor avui sigui el Sr. Huguet, perquè la cultura abraça, miri per on, bastant més que l'àrea estricta que té com a titular la Consellera Sra. Maria Antònia Munar. La cultura és afectada per altres àrees, àrees com Ordenació del Territori; si ordenam d'una manera o de l'altra protegim o destruïm, conservam o alteram; si duim una determinada política turística, és molt diferent agafar una casa de possessió i convertir-la en un hotel sense cap tipus de respecte pels seus elements

històrics o restar-la i tot i donant-li una utilització turística, conservar el seu caràcter.

Com veu, la cultura no és un corrallet tancat, és una cosa que abraça tota l'àrea de govern i ho serà, Sr. Huguet, miri per on, que avui em contesti vostè, Vice-president de l'Executiu.

Però jo tenia pensat un tema, que és el tema en què vull centrar aquest breu temps d'intervenció de que dispòs. Un dels grans desafiaments que té avui la cultura a les Illes Balears, a part que es governi bé o no en matèria cultural, és un fet que ens ve de fora, però dins el qual ja ens trobam embarcats i ben embarcats i sense possibilitat de tornar a port. Hi ha un procés de construcció europea, aquesta cultura que viu a la defensiva, que vol protegir identitats, que té tendència a caure dins elements essencialistes, que pensa més tal vegada en el passat que ha de conservar que en el futur que no veu clar del tot, aquesta cultura es troba abocada a un xoc cultural, polític, sociològic de primera magnitud.

Aquesta cultura ha de formar part d'Europa, si és a l'altura d'Europa sobreviurà, si no és a l'altura de la integració europea serà profundament alterada. Quan hi ha un contacte de cultures pot ser un contacte enriquidor, però pot ser una destrucció de la cultura de les Illes Balears si aquesta cultura no té uns aspectes de modernitat i d'atracció.

Mallorca —em permetrà que li faci una petita referència històrica— és una base cultural bastant feble, les Illes en general són una base cultural bastant feble, gairebé tots els grans creadors en un moment o altre s'han hagut d'alimentar de l'exterior o fins i tot, pitjor encara, han hagut de deixar les Illes per trobar altres aires més acollidors. Ramon Llull va estar per fora, Sàgrera, Miquel dels Sants Oliver, Mesquida, el Sr. Vllalonga, de formació francesa, i fins i tot un pintor ara tan famós, jo el vaig conèixer quan era un pintor innominat que vivia al carrer de San Alonso a una habitació bastant fosca i bastant humida, avui el Sr. Miquel Barceló es projecta internacionalment, però no evidentment des de Mallorca, ha hagut de tenir necessàriament uns contactes amb l'exterior.

Per tant, aquesta cultura aïllada, aquest marc tan estret ¿com afrontarà el desafiament d'Europa? Es evident que Europa està fascïnada pel Mediterrani, hi ha un clima, hi ha un llegat cultural, es calcula que cap a l'any 2.000 hi haurà un desplaçament de prop d'un centenar de milions de persones que aniran i vendran entorn d'aquest Mediterrani, és evident que les Illes Balears són un destinatari importantíssim d'aquest moviment de persones que té una incidència cultural decisiva. Serem molt aviat dins una Europa unida, hi haurà possibilitat d'instalar-se on es vulgui, de treballar on vulguem, vendran persones amb una cultura molt distinta de la nostra, amb un idioma molt diferent. Quins mecanismes es preveuen dins la Comunitat Autònoma de cara al fet cultural en relació amb la integració europea? Què passa? Com estam preparats per afrontar aquest desafiament?

Aquest Diputat que els parla, el Grup SOCIALISTA, han estat sempre profundament europeïstes, no creim que s'hagi de viure entre quatre parets perquè això és absolutament il·lusori i retrògrad, però hem de saber que Europa certament és el futur, però que al mateix temps és un futur que representa una esperança si el saben afrontar i un perill si entrem a Europa amb unes condicions culturals per les quals no hem tengut en compte tots els factors que això implica.

Aquesta és la gran qüestió que jo avui volia plantejar com a tema de política cultural. Què fa el Govern de la Comunitat Autònoma? Com ens prepara per integrar-nos dins aquesta Europa que ja tenim aquí i que en qüestió de dos mesos afrontarem unes eleccions de caire europeu? Som previsors? Estam disposats realment a afrontar el desafiament europeu o adoptarem, com ha adoptat tantes vegades aquest Govern, una política passiva, una política de no intervenció, una política de deixem-ho fer que ens durà a unes conseqüències realment molt tràgiques en els aspectes culturals?

No crec que s'hagin de defensar essències ni historicismes totalment caducats, però és evident que el contacte amb Europa ens posarà en relació, durà aquí la presència de grups sociològics importants que no estan afectats per cap complex d'inferioritat cultural. Els alemanys, els britànics, els països nòrdics que es puguin instal·lar aquí no tenen cap complex d'inferioritat econòmica ni cultural; la integració, la convivència cultural amb els elements de Mallorca és realment molt interessant, però al mateix temps també molt problemàtica, pensar que es produirà una integració simplement per inèrcia, això ho podem deixar córrer.

Si és l'element lingüístic —ara acabaré, Sr. President—, és evident que té també una solució extremadament complicada, però que la deixarem per quan es plantegi la interpellació sobre política lingüística. La pregunta, per tant, torna a ser la mateixa: Hi ha un programa, per part del Govern de la Comunitat Autònoma, per afrontar en el terreny de la cultura la integració dins Europa de les Illes Balears? Quines són les previsions d'aquest programa? Han calibrat realment què significa per a la nostra cultura, per a la cultura dels pobles de les Illes Balears, el fet de ser realment europeus amb totes les conseqüències? Han pensat que una política de passivitat i de dimissió pot dur a una situació de degradació cultural irreversible?

Aquesta és realment, Sr. Huguet, la qüestió de política cultural que el Grup SOCIALISTA li planteja avui. Europa certament és el futur, però al mateix temps sabem que el futur, que és una esperança, que és una il·lusió que som europeïstes profundament, implica també, si no se'l sap afrontar, un risc realment molt greu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Vice-president del Govern, Sr. Huguet.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

Jo no sé si aquesta interpellació em ve grossa o no m'hi ve, però el que sí li he de dir al Dr. Damià Pons és que entenc que ell hagi sortit un poc desinflat a la tribuna amb aquesta interpellació i ho entenc perfectament, perquè per les circumstàncies que suposen tot debat parlamentari i tot reglament, aquesta interpellació es va fer dia 6 de març, per tant ha plogut, aquesta vegada sí que ha plogut i clar, vostè ha sortit aquí fent una intervenció que jo podria acabar ara mateix dient-li estic d'acord amb el 80 % de totes aquestes previsions que vostè ens fa aquí quant al fet que hem d'estar preparats per a la nostra integració a Europa, no solament en aquesta Europa de les persones i de les nacions, sinó també en aquesta Europa d'un fet cultural on, encara que tots anem units, cadascú ha

de defensar el seu patrimoni cultural.

Però indiscutiblement vostè no podia donar massa arguments aquí, vostè supòs que va assistir dijous de la setmana passada a l'explicació concreta, extensa, extensíssima, diria jo, a la Comissió de Cultura, on va ser exposat tot el programa cultural del Govern Balear i tot el programa quant a temes educatius per part del Govern Balear, per part dels dos Directors Generals, el Director General de Cultura i el Director General d'Educació, en un temps de quatre hores d'exposició tant d'intervencions dels Grups Parlamentaris com del mateix Govern. Vostè no ha concretat aquí, vostè ha fet una sèrie d'observacions. No anem a fets conjunturals ni a fets puntuals, indiscutiblement vostè ha deixat traslluir aquí que potser en aquesta Comissió van anar a actuacions concretes, puntuals a fer en matèria de cultura, però aquí vostè demana debats ideològics, polítics; quan aquí s'han exposat debats generals, ideològics, d'orientació política, vostès no tenen programes d'actuacions concretes, ens diuen.

El que jo no li puc acceptar en aquestes altures del fet democràtic del nostre país és que encara vegi bubotes o fantasmes del règim anterior i crec que no ha estat massa afortunat quan ha fet vostè la referència al règim antidemocràtic i no sé què més i que després d'aquest règim ha vingut un govern conservador. Elegit democràticament, elegit democràticament, no com a successió de l'anterior règim, i aquest Govern conservador no hi du dos anys, n'hi du sis, la qual cosa vol dir que el poble de les Illes Balears l'ha tornat a reelegir, per les coses bones i les dolentes, però l'han tornat a reelegir.

Disfuncions? Sí que n'hi ha de disfuncions, sí que n'hi ha; en una societat dinàmica sempre es produeixen disfuncions. Que en el món cultural o en el fet cultural no es fa prou? Indiscutiblement que no es fa prou ni es farà prou mai, i manco en una Comunitat Autònoma amb una riquesa cultural i patrimonial com és la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. El fet cultural que vostè demana, determinant i determinant d'aquesta Comunitat Autònoma, no és un fet que es circumscriu només a Mallorca, es circumscriu a totes les Illes i cada illa té un fet cultural o un tronc cultural que és el mateix, però que al llarg dels seus anys i de la seva història els fa diferents, i així trobam, per exemple, a una illa com puguem ser la de Menorca on deim que hi ha un patrimoni cultural a l'aire lliure que en aquest cas vostè sap perfectament.

Indiscutiblement que l'entrada del nostre país a la Comunitat Econòmica Europea podrà dur un cert desafiament —jo no diria un cert desafiament, Sr. Pons, en això estic d'acord amb vostè, un gran desafiament— que pot convulsionar totes les estructures del nostre país en general i d'aquesta Comunitat Autònoma en particular, però el que sí també és ben cert és que independentment de les actuacions que pugui fer la Comunitat Autònoma, el fet cultural es desperta dia a dia i no vull donar cap mèrit en aquest cas concret a polítiques seguides per institucions, ja sigui per Ajuntaments, per Consells Insulars i per Comunitat Autònoma o pel Ministeri de Cultura de Madrid, sinó per iniciativa de col·lectius sensibilitzats amb el tema i amb tot el que suposa el món cultural.

Desencant dels sectors culturals. En nom de qui parla? Quins sectors culturals tenen aquest desencant? Els que no reben una ajuda econòmica a un moment determinat per a un projecte concret? Perquè si hem de mesurar els desencants de la cultura en funció de

l'aportació econòmica que es pugui fer al fet cultural, hi haurà desencants culturals, desencants industrials, desencants turístics, desencants territorials, de tot tipus, perquè l'Administració no pot atendre totes i cada una de les aspiracions.

La política cultural d'aquest Govern és clara i es resumeix en una frase: Impulsar el fet cultural i no intervenir-lo, que sigui la societat la que impulsi tot el sentiment cultural i des de les institucions ajudar tot allò que suposen les manifestacions culturals.

Programes concrets, Sr. Damià. Si en aquest Parlament hi ha qualque Diputat que hagi fet feina per revisar el programa, per presentar esmenes, per presentar propostes i negociar fortament perquè siguin acceptades dins els pressuposts, seuen un al costat de l'altre, i jo els ho alab i els ho reconec, però el que no poden fer en aquestes altures i ho entenc i a posta per açò li dic que en aquest moment vostè ha sortit desinflat aquí dalt perquè va tenir oportunitat dins la Comissió de Cultura d'escollir tot el programa de política cultural que tenia el Govern, que podrà ser el seu programa o podrà no ser-ho, segur que no ho és, i que per tant aquí ha fet un discurs genèric que se sintetitza o que ha intentat sintetitzar en una sola frase: Hem d'estar preocupats pel fet cultural en tant que suposa la integració dins el Mercat Comú i que no sigui cosa que aquesta integració faci desaparèixer la cultura a la nostra Comunitat.

Jo no ho crec així, la Comunitat Autònoma o en aquest cas concret el fet cultural d'aquestes illes romanirà amb integració dins la Comunitat Econòmica Europea, s'enriquirà pels intercanvis que tal vegada seran molt més fluids amb aquesta total integració i vull acabar dient, Sr. Damià, que competències, sí, mitjans, pocs, i no és victimisme. Vostè mateix ho ha manifestat i jo no ho vull tornar a dir, les competències exclusives en matèria de cultura les tenen totes les Comunitats Autònomes, i mentre açò és un fet constitucional i estatutari, veim que l'Administració Central manté el Ministeri de Cultura i l'incrementa amb 30.000 funcionaris i aquí ens escatima recursos, convenis i qualsevol cosa. Hem de ser subsidiaris i quan denunciem fets hem de saber què denunciem; potser que aquesta competència sigui fictícia, perquè el que és ben clar és que no podem fer massa cosa si no comptam amb recursos econòmics com amb mitjans també humans, o recursos humans i mitjans econòmics, però que vostè digui que el Govern de les Illes Balears no té política cultural, no té programa cultural, crec que és una acusació un tant lleugera. Vostè el que ha de dir és que el programa cultural d'aquesta Comunitat Autònoma o d'aquest Govern no és el seu programa cultural i açò li ho ha explicat amb molt més detall la Consellera, perquè té molts més detalls indicutiblement, i si jo he sortit aquí avui i no he volgut que s'ajornés aquesta interpellació és per una raó molt senzilla, perquè m'he preocupat de les seves intervencions dins la Comissió de Cultura i per tant estava segur que vostè no daval·laria a cap detall, que faria una exposició genèrica i per a una exposició genèrica crec que jo també podia sortir a dir-li que no es preocupi, que amb la integració a Europa el món cultural d'aquestes illes no es veurà minvat, sinó que es veurà enriquit i que les institucions i el Govern de la Comunitat Autònoma continuaran donant suport a tots els moviments culturals que es produeixin en aquestes illes, dins les seves possibilitats.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin fer ús de la paraula?

Per part del Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Portaveu Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President, Sr. Pons, Sr. Huguet, Sres. i Srs. Diputats que assisteixen en aquests moments.

El debat que aquí pretén dur a terme la Interpellació del Grup SOCIALISTA és, al nostre entendre, un debat suggestiu, un debat important, evidentment no només un debat ideològic, tot i que també és un debat ideològic.

Nosaltres voldríem en aquesta breu intervenció fixar la nostra postura en relació amb un fet de detall, amb un fet puntual, amb un fet que pot generar la filosofia del programa que diu el Sr. Huguet que té el Govern. Llegim, per exemple, a un mitjà de comunicació escrit de les Illes Balears, que s'ha denegat l'ajut a un llibre pel disseny de la portada; si ens fixam bé en aquest detall veurem fins a quin punt la política cultural del Govern de les Illes Balears és una política d'imatge, és una política de façana, és una política d'enfront, d'exterioritat sense gairebé contingut. Evidentment és una opinió controvertible; però s'han dit aquí coses molt importants, com per exemple enfrontar el repte de la modernitat, pensar en les indústries culturals necessàries per fer possible la pervivència de la nostra cultura dins el concert d'Europa i del món. El nostre europeïsm, evidentment, no és el de l'Europa dels mercats; dins l'Europa dels mercats la política cultural que es fa és una política alienadora, una política massificadora, una política basada únicament i exclusivament en el fet d'uniformitzar, de vendre, és una política cultural consumista.

No crec que la nostra Comunitat Autònoma tenguí en aquests moments eines necessàries i suficients per guanyar la batalla contra aquest immens gegant. Li reconec, Sr. Huguet, que les nostres possibilitats financeres, competencials totes, financeres relativament poques, però a més a més amb una política que pretén a través de les competències concurrents anar laminant la capacitat competencial exclusiva de la Comunitat Autònoma, repetesc, aquesta situació és molt preocupant i no s'ha exposat i crec que seria bo que en un debat d'aquesta envergadura s'exposés.

L'Europa dels pobles. Com podem assegurar, a les Illes Balears, que la nostra identitat cultural, lingüística, medioambiental, paisatgística, patrimonial en definitiva, tindrà aquest futur que vostè, emprant el temps de futur, assegurava amb una gran fe, però òbviament amb molts pocs arguments, val a dir-ho. Vostè ha dit que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Govern, té un programa, i l'ha definit amb una senzilla frase: impulsar el fet cultural i no intervenir-lo. Nosaltres ens demanam: si no s'intervé, si es deixa al lliure joc de les forces en presència, tindrà futur la nostra cultura? Amb aquest programa, és a dir, amb aquesta absència de programa que és el que el liberalisme a ultrança pretén, tenir futur com a poble? Nosaltres pensam evidentment que no i en conseqüència ens preocupa enormement i avui matí mateix teníem ocasió de dir-ho a la Comissió de Cultura, que mentre des de la iniciativa privada es pretén, a través d'una fundació respectabilíssima, la Fundació Illes Balears, que es mantengui el nostre patrimoni en general, d'altra banda les institucions a les Illes Balears no facin el que per-

toca. Mentre la Comissió de Patrimoni, en definitiva, autoritza l'esbucament de determinats edificis del XVI o artístics del segle XIX, mentre açò succeeix a les nostres illes hem de recórrer a la iniciativa privada a partir d'una fundació, repetesc, respectabilíssima.

Nosaltres pensam que açò és un tema de reflexió profunda en aquest Parlament, nosaltres pensam que cultura no és una possibilitat de referir un llistat de realitzacions més o menys brillants; cultura, en definitiva, a les Illes Balears com per tot arreu és la possibilitat que cadascú, cada individu, cada ciutadà té —i per extensió tot un poble— de comprendre la realitat, d'entendre-la i de transformar-la en un sentit positiu, creativament, i nosaltres pensam que aquesta possibilitat és molt escassa encara a les Illes Balears.

Acab, Sr. President. Mentre Horaci convidava a beure Mecenes dins copes modestes el vi vell era molt més valorat que no les copes, que no les bótes novelles que en definitiva el contenien. Nosaltres pensam, idò, que la Interpellació com a mínim ha de servir per centrar un debat que esperam tenir en un futur a partir d'una moció subsegüent.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President. Sres. Srs. i Diputats,

Sr. Huguet, en matèria de cultura li recoman que deixi anar el victimisme i deixi anar que falten recursos per a la cultura, perquè qui retalla els pressuposts de la cultura és aquest mateix Govern. El 84, quan vàrem aprovar els pressuposts, Cultura representava un 10'37%; el 87, al moment de les eleccions, que demostra l'absoluta falta d'interès electoral de la cultura, havia baixat 3'07 punts, és a dir, havia baixat un 7'30%. S'ha recuperat un poquet, però encara és al 8'82%; ha minvat, des que vàrem estrenar autonomia, un 1'55%, això vol dir que si s'hagués mantengut en la proporció del primer moment la Conselleria de Cultura disposaria d'uns 315 milions de pessetes més. Les dades les m'ha facilitat la Conselleria de Cultura, miri per on, i s'han equivocat vagin a demanar comptes dins la seva àrea, on tots són responsables col·lectivament.

A mi, Sr. Huguet, m'agradaria que quan facem debats em contestàs o em fes dir les coses que jo he dit, no coses que vostè no ha entès o pràcticament s'ha inventat. Crec que la Conselleria de Cultura, avui, comença a tenir un programa, però també li vull recordar que aquest Diputat, portaveu del Grup SOCIALISTA en matèries culturals, va pitjar molt, va treballar molt perquè no es tornàs a presentar dins aquest Parlament un debat de pressuposts de les àrees culturals sense el pertinent programa. El programa es va elaborar, avui es té, això no ho hem negat, ho hem reconegut aquí i a la Comissió. Ara bé, a part d'aquests programes que llavors no són dotats econòmicament —hi ha partides d'inversió de 1.000 Ptes, és molt curiós— hi ha també el tema que avui hem posat damunt la taula, un tema que no obeeix a un desig de dur cap a terrenys purament ideològics, cap a una batalla mental, cap a un temporal d'idees, cap a una logomàquia, el que li vulgui dir, en lloc de parlar de fets concrets.

Parlam d'un fet molt concret, parlam d'un fet, parlam d'un element que és a punt d'arribar. El tren d'Europa és a punt d'arribar a l'estació i arriba amb una

força i amb unes conseqüències que a no ser un Govern responsable —i jo vull pensar que vostès són capaçs de ser-ho— no pot ignorar.

En matèria cultural, ho sap perfectament el Sr. Joan Francesc López, que és una persona de molta sensibilitat, el liberalisme, com ell ha remarcat molt bé, no es pot mantenir. No pensin que amb una política de quatre ajudes puntuals i esper que objectives pugui afrontar el desafiament europeu, això no va absolutament enlloc. Jo els he demanat i els torn a demanar, perquè la gran qüestió no l'han contestada, és si aquest Govern —aquest Govern, no només la Conselleria de Cultura— té un projecte cultural europeu o no el té. Vostè pot riure, perquè evidentment això denota el nivell en què es mouen les seves referències culturals, és evident. Sí, la cultura jo comprenc que per a la gent que viu al marge, doncs sí, fa gràcia, però el Grup SOCIALISTA i jo com a portaveu en matèries culturals insisteix que Europa és el futur, que Europa ens toca a la porta, ja hi hem entrat, hi tenim un peu dedins, però que les conseqüències en matèria cultural poden ser extraordinàriament positives si som capaçs d'establir una comunicació cultural amb els pobles d'Europa, però des d'una posició de tenir les idees molt clares.

No podem entrar dins Europa en matèria cultural amb una política de desordenació territorial que admet atemptats, que rebaixa sancions, que fa els ulls grossos davant la destrucció, que hi coopera amb un urbanisme desenfrenat, això és un fet. Hi podem entrar amb un turisme rural com s'entén a determinats llocs d'Europa, no un turisme que converteix senzillament el camp en un terreny d'hotels, i en això, vostès, Sr. Huguet, no tenen programa. Davant aquesta qüestió que jo he plantejat aquí, i això ho vull dir un poquet fort perquè se n'assabenti bé, a vostès no els havia passat pel cap que per ser dins Europa amb un element cultural de les Illes Balears haguessin de fer res, no tenen cap idea.

Evidentment hi haurà una moció i esper que centrats en aquest debat, en la moció de veure dins Europa quina és la proposta cultural que té el Govern de les Illes Balears, farem el debat que avui aquest Govern no ha estat capaç de fer. No hi ha programa ni els havia passat pel cap que Europa necessita un projecte cultural de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Vice-president del Govern, Sr. Huguet.

EL SR. VICE-PRESIDENT DEL GOVERN

(Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President.

Molt breument. Sr. Pons, ha parlat potser igual que jo fins que el llum s'ha encès, però no ha dit res ni ha afegit res ni ha dit quin era aquest programa cultural de nivell europeu que té el Partit Socialista. Què entén, per programa cultural de nivell europeu? Què entenem, per programa cultural de nivell europeu? Si vostè reconeix que la Comunitat Autònoma té una política cultural perquè vostès, els del Partit Socialista van exigir que se presentés un programa i l'han repassat, supòs que aquest programa deu tenir una sèrie d'actuacions que van encaminades evidentment al fet cultural particular de les Illes Balears. Indiscutiblement, fer un programa cultural a nivell europeu, crec que si uns

quants d'aquí ens hi posam, el farem; un programa ideal, idealitzat, una utopia de programa cultural és possible fer-ho i tots ho sabem elaborar, però les faves són comptades, tants n'hi ha de fets. Quins programes culturals tenen els ajuntaments, concretament, o els Consells Insulars? Hi ha un digne representant que va ser Conseller de Cultura fins l'altre dia del Consell Insular de Menorca. Quin programa cultural concret? És de suport a les iniciatives culturals que la societat mateixa fomenta i treu, perquè per si mateix, com a institució no pot afrontar totes les manifestacions culturals necessàries ni el foment cultural necessari, i açò vostè ho sap i de victimisme no n'he fet gens ni mica, he dit que assumim tota la responsabilitat, però vostè com que ha tret incoherència, jo he dit que em sembla que en un Estat de les Autonomies també és incoherent que la competència exclusiva en matèria de cultura sigui en mans exclusivament de totes les Comunitats Autònomes i mantenguem un Ministeri de Cultura que en sis anys ha incrementat 30.000 funcionaris. Quants de mils de milions suposa, açò?

Gràcies, Sr. Alfonso, m'ajudi a dur-los cap aquí.
 Moltes gràcies, Sr. President.

IV.—PROPOSICIO NO DE LLEI R.G.E. núm. 287/89, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM-EEM, RELATIVA A LA FORMULACIO PER PART DEL GOVERN DE LA C.A. D'UNA ESTRATEGIA BALEAR PER A LA CONSERVACIO DE LA NATURALESA I ELS RECURSOS NATURALS.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat de la interpellació, passam al següent punt de l'Ordre del Dia que fa referència a una proposició no de llei, la registrada amb el núm. 287/89, subscripta pel Grup Parlamentari PSM-EEM, sobre la formulació per part del Govern de la Comunitat Autònoma d'una estratègia balear per a la conservació de la naturalesa i els recursos naturals. Per defensar aquesta Proposició no de Llei i per part del Grup proponent, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.
 En primer lloc demanaria al Sr. Secretari Primer, Sr. Godino, si podria fer lectura de la Proposició no de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, el Sr. Secretari procedirà a fer lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

«Una de les preocupacions bàsiques dels ciutadans és la defensa i conservació del medi ambient i el desig de poder gaudir d'una sèrie de principis establerts a l'article 45 de la Constitució de l'Estat Espanyol que quant a medi ambient i qualitat de vida especifiquen:
 Article 45.

1.—Tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona, i el deure de conservar-lo.

2.—Els poders públics vetllaran per la utilització racional de tots els recursos naturals a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, amb el suport de la indispensable solidaritat col·lectiva.

3.—La llei fixarà sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin l'apartat anterior i

establirà l'obligació d'aquests de reparar el dany causat.

Així mateix hem de recalcar les competències exclusives que té el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears d'acord amb l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i que fan referència a medi ambient. D'aquesta manera, significant l'article 10 en els apartats 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 18 i 20, al mateix temps que a nivell de grans principis existeix la preocupació respecte del medi ambient observem que de manera quotidiana es dona un retrocés general respecte de la conservació, a la vegada que existeix una manca generalitzada de desenvolupament legislatiu al respecte. Fins i tot hem de destacar l'existència de causes judicials que han hagut de tractar aquesta problemàtica i les mancances legislatives s'han fet paleses en nombroses ocasions.

Un dels problemes jurídics que s'han detectat pel que fa a possibles delictes és la necessària ampliació dels supòsits que estableix l'article 347 bis A del Codi Penal, si és que es desitja una tipificació expressa dels delictes ecològics o contra el medi ambient. En diferents ocasions diversos jutjats han rebut denúncies o querelles per presumptes delictes ecològics, n'és un exemple la querella presentada pel Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa de Mallorca dia 27 de juliol del 1984. Alguna sentència, com la de 28 d'octubre del 1988 de l'Audiència Provincial de Saragossa ja expressa amb claredat importants aspectes judicials.

Es per tot aquest conjunt de problemàtiques polítiques i també judicials que el Grup Parlamentari PSM-EEM presenta la següent Proposició no de Llei:

El Parlament de les Illes Balears insta:

1.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que formuli una estratègia balear per a la conservació de la naturalesa i els recursos naturals basada en l'Estratègia Mundial per a la Conservació i que sigui presentada al Parlament de les Illes Balears per al seu debat i aprovació en el proper període de sessions.

2.—El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que desenvolupi legislativament els aspectes referits a medi ambient o conservació de la naturalesa d'acord amb les competències establertes a l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia.

3.—El Govern de l'Estat Espanyol que desenvolupi legislativament els aspectes de medi ambient i qualitat de vida establerts a l'article 45 de la Constitució.

4.—El Govern de l'Estat Espanyol que en el marc d'un desenvolupament legislatiu pel que fa a medi ambient i qualitat de vida procedeixi a la presentació d'un projecte de llei general de medi ambient.

5.—El Govern de l'Estat Espanyol que en el marc de medi ambient i qualitat de vida presenti un projecte de llei de reforma del Codi Penal on quedin tipificats expressament els delictes ecològics o contra el medi ambient, ampliant els supòsits establerts a l'article 347 bis A del Codi Penal».

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. Secretari.

Evidentment ens trobam davant una de les necessitats socialment més sentides i expressades a través de moviments socials, a través de programes de partits polítics, a través d'una legislació que avança tant a nivell de les Illes Balears com a nivell de l'Estat Espanyol com de tota l'Europa Comunitària, però evidentment som davant un d'aquests problemes generals que,

precisament per ser general i per ser socialment sentit, manca d'una intervenció constant i d'un seguiment constant, a la vegada que és també necessària una conccreçió.

Moltes vegades els distints Grups Parlamentaris estan preocupats i l'litam fent la nostra tasca diària i quotidiana per a la defensa d'espais naturals concrets, per a la defensa de petites qüestions concretes però també molt importants d'aspectes determinats de la problemàtica mediambiental, però poques vegades tenim l'oportunitat de fer un debat general, poques vegades tenim l'oportunitat de plantejar des d'un punt de vista global aquesta problemàtica mediambiental i donar-li sortida.

Quan ho volem fer ens trobam amb un conjunt de problemes i entre d'altres hi ha la manca de coordinació institucional, hi ha manca de claredat de distintes lleis i preceptes normatius que fan les distintes Administracions i evidentment ens trobam també amb un problema que és la insuficient legislació en matèria ambiental i sobretot la necessitat d'una aplicació real i concreta d'aquesta legislació.

Es per això que ens hem atrevit, a partir del Parlament de les Illes Balears, a plantejar uns problemes que són a la vegada globals dins un context europeu, a la vegada globals dins un context mediterrani i de l'Estat Espanyol i a la vegada concrets i particulars a partir de cada illa i en el conjunt de les Illes Balears. El nostre petit país, aquestes illes, cadascuna necessita d'una protecció entenem nosaltres que aferrissada, d'una protecció normativa concreta, constant i en molts aspectes de la legislació. Es per això que parlam d'un Estatut d'Autonomia que pensam que el Govern de la Comunitat no ha utilitzat adequadament i no l'ha dut fins on permet aquest àmbit competencial establert a l'article 10 i establert en el conjunt de l'Estatut.

També és a partir d'aquest petit país nostre que plantejam una necessitat d'una estratègia balear per a la conservació de la naturalesa i els recursos naturals. Pensam que aquesta estratègia mundial per a la conservació que existeix, pensam que totes les directives de la Comunitat Econòmica Europea que s'han dictat tots aquest anys, pensam que tot el que s'ha establert en aquest Any Europeu del Medi Ambient, que va ser l'any 87 i que va ser tan magre, tan oficial, tan burocratitzat, però que també es varen dir coses i es varen prendre acords importants, haurien de donar una llum, una perspectiva a aquesta estratègia balear per a la conservació que reclamam i que pensam que és bona de fer a partir d'un sentiment vertaderament de país, a partir d'un sentiment d'illa i del conjunt d'illes i també amb aquests paràmetres que hem analitzat de Mediterrani-Estat-Comunitat Econòmica Europea.

Per altra banda, però, hem de plantejar també tot un conjunt d'aspectes generals que no poden ser exhaurits a les Illes Balears, i ens referim a la necessitat urgent d'aplicació per part del Govern de l'Estat de tot un conjunt de normatives que parteixen precisament del que diu la Constitució, parteixen precisament dels efectes de la integració a la Comunitat Econòmica Europea i parteixen sobretot de la feina quotidiana que tenim els que de fet volem defensar una qualitat de vida, volem defensar el medi natural, volem defensar en definitiva el que són els ecosistemes i el que és el nostre territori pam a pam. Es per això que hem de plantejar al Govern de l'Estat que malgrat hagi donat passes importants, passes com pugui ser el Reial Decret d'Avaluació de l'Impacte Ambiental de l'any 86, com pugui

ser la mateixa Llei de Costes ja debatuda en aquest Parlament o com pugui ser la llei que molt recentment s'ha aprovat, titulada «Ley de Conservación de los espacios naturales y de la flora y fauna silvestres» —cap a dia 20 de març del 89 es publica el seu text definitiu al Butlletí Oficial de les Corts Generals—, creim que han estat tot un conjunt de passes importants, la majoria positives, però pensam que encara no ens trobam amb un desenvolupament clar, concret del que la Constitució marcava en aquest respecte i tampoc no ens trobam davant un compliment del que les directives de la Comunitat Econòmica Europea determinen respecte del medi ambient.

Ha estat molt trist, pensam nosaltres, com el Govern de l'Estat Espanyol, en el context de l'Europa Comunitària respecte del medi ambient ha dit moltes vegades, almenys en tres ocasions darrerament, que les directives comunitàries a l'Estat Espanyol no es poden aplicar perquè són massa costoses, perquè la legalitat de l'Estat Espanyol té problemes i en definitiva ha donat unes sortides que nosaltres creim que no han estat suficientment clares i sobretot suficientment concretes al que és la preocupació constant a l'Europa actual sobre la problemàtica mediambiental.

Insistim, per tant, que és important que el Govern de l'Estat desenvolupi la Constitució en aquests aspectes, que és important que doni les passes decisives i que no es quedi amb petites passes com les que ha donat, a les quals donam suport però que creim que s'ha d'anar molt més enllà i, sobretot, pensam que aquest Any Europeu del Medi Ambient, l'any 87, ens ha demostrat les febleses tant a nivell d'Estat com de l'Europa Comunitària com també d'aquestes Illes Balears.

Hi ha un aspecte particularment important en aquesta Proposició no de Llei i que se circumseriu dins una reivindicació pensam nosaltres que molt sentida en el context general de l'Estat i d'aquestes illes, ens referim als presumptes delictes tipificats com delictes ecològics o contra el medi ambient en el Codi Penal. La reforma que s'ha fet del Codi Penal al respecte pensam que és una reforma molt tímida i que ha demostrat la seva feblesa. Quí ho ha demostrat? Primer, la realitat quotidiana. A les Illes Balears parlarem de cinc casos que s'ha intentat dur als jutjats precisament el delictes ecològic o contra el medi ambient. Han estat, per una banda, el GOB amb una denúncia respecte d'Andratx en el seu torrent, ha estat el Gob de Mallorca, el Gob de Menorca respecte de l'abocador de Ferreries, en el Prat de Son Bou, i a l'abocador del Milà, i recentment el Grup eivissenc de Defensa de la Naturalesa respecte a Sal Rossa, a Eivissa. En els cinc casos —el cas eivissenc encara no el podem acabar de concretar, però els altres quatre ja els coneixem en profunditat— ens hem trobat que la reforma del Codi Penal no ha estat en absolut suficient i els quatre casos que hi ha hagut han quedat aturats precisament dins una burocratització davant aquesta problemàtica de no conccreçió de la reforma del Codi Penal respecte del que la Constitució indica.

Per altra banda també hem de destacar el que el Poder Judicial comenta al respecte, i ens trobam que molt recentment, els dies 29 i 30 de setembre i 1 d'octubre de l'any passat, de l'any 88, unes jornades on hi ha un conjunt de ponències de rellevants membres del Consell del Poder Judicial són les que presenten tot un conjunt de perspectives i de resolucions respecte de la necessitat que els poders públics i molt concretament el Govern de l'Estat per la via legislativa, per la via

del Codi Penal canviï un conjunt de preceptes, concreti el que és en definitiva un dret dels ciutadans, que és la concreció del que la mateixa Constitució indica, i nosaltres afegiríem que és una necessitat social —i això ho diu el Consell del Poder Judicial— i és una necessitat expressada pels moviments socials i és una necessitat expressada per moltes instàncies polítiques i per molts de sectors de grups d'estudis i grups, ja dic, dels mateixos moviments socials que han treballat a tot l'Estat Espanyol respecte d'aquest problema, que hi ha un moment que si no és per la via del Codi Penal difícilment es poden frenar els abusos de particulars o d'institucions públiques que destrossen constantment el medi ambient.

Es per tot aquest conjunt de causes i també menats per una motivació, per una dinàmica general que ens caracteritza en els nostres dies i que és la sensibilitat pública de defensa del medi ambient, que hem presentat aquesta Proposició no de Llei i també per un sentiment profund que no cal el catastrofisme respecte de política ambiental, però sí que és ben necessària una lluita constant i que cada institució, en aquest cas el Parlament de Balears, digui la seva opinió davant aquests problemes i d'alguna manera les institucions que després han d'escollir aquest mateix Parlament i sobretot que han de concretar mesures quotidianes, diàries d'actuació, el que aquest Parlament hagi dit i que en aquest cas són el Govern de la Comunitat i el Govern de l'Estat, realment sàpiguem a què s'han d'atendre i les ambigüitats en medi ambient es deixin d'una vegada per totes.

(El Sr. President d'absenta de la sala i la Sra. Vice-presidenta Primera presideix el debat)

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Parlamentario PM, tiene la palabra el Portavoz Sr. Miguel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMOROS:

Sra. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta Proposició no de Llei recomana que el Govern de la Comunitat Autònoma faci una estratègia balear per a la conservació. Hem de recordar el que és l'Estratègia Mundial de la Conservació, que va ser un document del qual n'han derivat d'altres, l'Estratègia Europea, etc., etc., i ara es pretén que aquí es faci l'Estratègia Balear de la Conservació.

En primer lloc, l'Estratègia Mundial, que aquest Parlament ha editat a petició del Grup Parlamentari PSM-EEM i consider molt positiva aquesta iniciativa, s'ha de tractar aquest document, que a més ha estat qualificat com un dels documents més importants d'aquest segle que en aquest cas l'ONU ha tret, s'ha d'incardinar dins el context dels acords de l'ONU. Nosaltres ens hem de preguntar: Es que l'ONU té un poder legislatiu? Les resolucions de l'ONU, s'han de complir obligatòriament per tots els Estats o són només recomanacions? Es l'Estratègia Mundial de Conservació una llei? No és una llei? Es clar que no és una llei, és clar que nosaltres som a Balears i que aquest Parlament té uns mitjans per fer unes lleis concretes que afectin temes concrets ambientals d'aquestes Illes Balears.

Aleshores l'important jo entenc és que legislem aquí, en aquesta Cambra, els temes que afectin el medi ambient i treguem disposicions que siguin executives, o sigui que siguin d'obligat compliment, no unes disposicions que siguin recomanacions. A posta jo em pregunto: Fa falta una estratègia balear del medi ambient?

Què hem de dir en aquesta Estratègia Balear del Medi Ambient? Jo entenc, Sres. i Srs. Diputats, que l'Estratègia Balear del Medi Ambient serà una còpia més o manco, diríem circumscrita a Balears, però més o manco difusa també, o sigui manco concreta i més difusa, diríem, i per tant, quina utilitat ens ha de donar aquesta Estratègia o hem d'entrar en els problemes concrets? Jo entenc, Sres. i Srs. Diputats, que el que hem de fer aquí és fer les lleis corresponents dins el marc de l'Estratègia Mundial per a la Conservació i això crec que és el que ha de fer el Govern Balear i és el que fa el Govern Balear.

Les lleis que es preparen per part de la Conselleria d'Agricultura, com per exemple la Llei de Caça, la Llei de Protecció d'Animals, la Llei Forestal, la del Pla de Defensa contra Incendis Forestals, Pla d'Ordenació Hidrològica Forestal, Decrets de parcs naturals, etc., etc. i també algunes altres de la Conselleria d'Ordenació del Territori, les directrius d'Ordenació Territorial, s'han d'ajustar a l'Estratègia Mundial de la Conservació, però nosaltres entenem que el que hem de fer és fer feina en les directrius, no anar a fer un document que no tindrà forma de llei i que per tant no serà un document d'aplicació directa, sinó que serà una recomanació per al Govern, que ja en té una, que és un gran document, que és l'Estratègia Mundial de la Conservació.

Per consegüent, nosaltres no donarem suport al punt primer i tampoc al punt segon, que també diu que el Govern de la Comunitat Autònoma desenvolupi legislativament els aspectes referits a medi ambient. He parlat d'una sèrie de lleis que són en tramitació, que el Govern prepara i crec que el Govern fa feina i per tant aquesta recomanació, de caràcter general a més, que no diu vostè faci aquesta llei concreta, vostè faci això altre, entenem que no fa falta.

Després ens queden tres propostes de resolució que són els punts núms. 3, 4 i 5, que es refereixen al Govern de l'Estat. La núm. 3 diu que el Govern de l'Estat desenvolupi legislativament els aspectes de medi ambient establerts a l'article 45 de la Constitució. A nosaltres ens pareix positiu que ho faci el Govern, però si nosaltres, Parlament Autònom, que som una Cambra que tenim el desenvolupament legislatiu, segons l'article 11, del medi ambient, i nosaltres enviam a Madrid una proposició no de llei que diu que el Govern de l'Estat Espanyol desenvolupi legislativament els aspectes del medi ambient, què han d'entendre a Madrid? Que nosaltres renunciem a competències pròpies de medi ambient? Em reconeixerà, Sr. Serra, que tal vegada els termes d'aquest punt núm. 3 no són els adequats.

El punt núm. 4 demana una llei general de medi ambient al Govern de l'Estat Espanyol, que prepari un projecte de llei general de medi ambient. Quin projecte general de medi ambient demanam? Com ha de ser aquest projecte? El que diguin ells? Vostès, el Grup Parlamentari PSM-EEM, la setmana passada varen demanar al Govern de la Comunitat que fes una llei sobre Turisme, sobre la modernització de la planta hotelera. A nosaltres ens pareix bé que des d'aquest Parlament es digui al nostre Govern facin vostès una llei i la duguin aquí, nosaltres la discutirem, si no ens agrada el que duen nosaltres l'esmenarem, però nosaltres hem de dir al Govern de Madrid que dugui una llei a les Corts, una llei general de medi ambient que no sabem què dirà, que no sabem si ens agradarà i que nosaltres no hi podem intervenir, perquè seran el Congrés de Diputats i el Senat que intervendran.

Jo entenc que demanar que facin una llei concreta sense dir com s'ha de fer aquesta llei, crec que aquest Parlament no ha de dir que sí perquè és una cosa de la qual no tenim el control, nosaltres no podem dir com ha de ser aquesta llei i el mateix argument s'ha de dir respecte de la llei de reforma del Codi Penal, pel que fa referència a l'article 347 bis A d'aquest Codi Penal, perquè tampoc no deim quins delictes s'han d'afegir als que hi ha, no sabem quins delictes s'han d'afegir als que hi ha.

Per tant, nosaltres ens abstenem en aquests tres punts darrers, perquè considerem que els termes no són, diríem, els adequats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Parlamentario CDS, tiene la palabra el Portavoz Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS ROSANES:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Efectivament aquesta és una proposició no de llei que nosaltres valoram la seva transcendència i la seva importància, és evident i ho hem dit altres vegades des de la tribuna que coincidim en calibrar que la seva preocupació pels temes mediambientals constitueixen avui la primera preocupació dels ciutadans europeus en el catàleg d'assumptes públics que preocupen. En conseqüència, plantejar alternatives estratègiques en relació amb la conservació de la natura i dels recursos naturals ens pareix una iniciativa lloable i positiva i que mereix en principi el nostre suport, però que no podríem, no voldríem deixar de fer alguns comentaris.

Cohereints amb això, anunciam el nostre suport al plantejament que fa el Grup Parlamentari proponent que el Govern de la Comunitat Autònoma formulí una estratègia balear per a la conservació de la natura i dels recursos naturals i que aquesta, lògicament, es basi en la recomanació de l'Estratègia Mundial per a la Conservació que té l'aval, lògicament, del PNUMA, del Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient i tot el rigor científic que aquesta Cambra li ha reconegut i li ha atorgat amb la seva publicació.

Quant al desenvolupament legislatiu dels aspectes referits al medi ambient, podríem trobar una contradicció entre l'enunciat del punt 2 i l'enunciat del punt 4, és a dir, nosaltres demanam al Govern de la Comunitat Autònoma que desenvolupi, en funció d'un imperatiu o d'una competència estatutària, la legislació addicional de medi ambient, la legislació bàsica de l'Estat, que és la reserva constitucional, competència estatal, i en canvi l'Estat, el Govern de l'Estat no ha remès a les Corts una llei general de medi ambient que vostès reclamen, que nosaltres recolzam perquè també l'hem reclamada des dels fòrums corresponents en el Congrés i en el Senat com a peça bàsica per articular la competència addicional que tenen les Comunitats Autònomes en la matèria, però també és cert que el Govern de l'Estat no ha usat des del nostre punt de vista incorrectament —i quan dic incorrectament ho dic des del punt de vista polític, no des del punt de vista legislatiu, perquè evidentment sí que probablement ho pot fer així—, no ha fet una llei general de medi ambient, però sí s'ha emparat en la reserva constitucional de competència de l'Estat de l'article 149 per fer lleis sectorials, com la Llei de Costes, la Llei d'Espais Naturals, reformes a distintes lleis com la de Caça, etc., etc., és a dir, s'ha emparat en la reserva de legislació

general de medi ambient no per fer una llei general de medi ambient que després les Comunitats Autònomes desenvoluparien, sinó per fer legislació sectorial.

En conseqüència, la mateixa dinàmica ha obert la porta perquè les Comunitats Autònomes desenvolupin amb normes addicionals aquesta legislació que l'Estat mateix denomina bàsica i que en molts d'aspectes encara depèn d'una determinació dels Tribunals Constitucionals veure clarament si la fórmula és o no correcta des del punt de vista de tècnica de desenvolupament d'una normativa constitucional, però en qualsevol cas entenem que el Govern de la Comunitat Autònoma pot ja i ha de dictar normes addicionals de protecció.

Sobre els punts 3 i 4, la cosa és clara, ja he anunciat el nostre suport; nosaltres hem reclamat des dels fòrums corresponents aquesta llei general de medi ambient, que ens pareix, dic, una peça bàsica per a l'articulació d'una legislació que encara en aquest país és innovadora i que cal com a referència per a una competència, que aquesta sí és clarament concurrent entre l'Estat i les Comunitats Autònomes i per tant necessiten una referència general que pertoca a l'Estat d'establir.

Nosaltres hem de confessar, Sr. Serra, que el punt núm. 5 ens ha despertat un cert dubte, perquè efectivament el desenvolupament de l'article 347 bis del Codi Penal i sobretot la reforma que en aquests moments té lloc al Congrés de Diputats en relació amb l'article 347 bis, augmentant molt considerablement les penes pels delictes ecològics que aquest article tipifica, que només fan referència a abocaments o a emissions no a cap altra forma d'atemptat ecològic, que n'hi ha moltes més evidentment, que queden amb una tipificació si més no més coixa. Per tant, finalment, després d'haver estudiat el tema i a pesar que la considerem positiva, perquè a més d'alguna manera això ha estat una fórmula transaccionada a una esmena que va posar el Grup Parlamentari del CDS a augmentar seriosament les multes per transgressions a l'article 347 bis, però hem vist que probablement aquest article tipifica una forma de delictes ecològic, però no el delictes ecològic, no tipifica com a tal i de manera exhaustiva o almanco d'una manera suficientment satisfactòria el delictes ecològic en la seva globalitat i per tant, finalment també, donarem suport a aquest darrer punt si és que els altres Grups proposen votació separada com supòs que així serà.

Gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Por parte del Grupo Parlamentario SOCIALISTA, tiene la palabra el Portavoz Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

He escoltat amb tota atenció no tan sols el Sr. Serra, sinó també els altres Portaveus que han intervingut en aquesta Proposició no de Llei i he sentit parlar molt de l'Estratègia Mundial i ningú no ha fet referència que hi ha una Estratègia Espanyola, que va ser aprovada amb una gran celeritat després de la presentació internacional de l'Estratègia Mundial pel Govern que presidia el Sr. Suárez, l'any 1980 i que és un resum aplicat a Espanya dels grans principis d'aquesta Estratègia Mundial i que a més ha servit per a una continuïtat referència en tots els problemes de medi ambient.

Per tant, ja hi ha un nivell intermedi, com a m-

nim, a l'Estratègia Mundial. Nosaltres ho veim bé que es faci aquest document balnear —no hi ha dubte que serà un document estrictament programàtic o polític, perquè no pot tenir altre tipus de contingut—, que pugui servir de marc de referència i de debat si és que, com diu la Proposició, es du al Parlament, per fixar d'una manera global les grans línies d'actuació en matèria de conservació de la naturalesa i del medi ambient.

El punt segon sobre les normes addicionals de medi ambient jo trob que és un plantejament molt genèric, perquè, clar, són normes addicionals de medi ambient com explicava ara mateix, bé, els dos Portaveus que han intervingut d'UM i del CDS han dit, són normes addicionals en matèria de medi ambient i per tant amb una multitud de matèries que són legislades separatament, sectorialment, com es deia aquí i aquest és un dels grans debats que hi ha en matèria legislativa de medi ambient i que per tant no és una llei de normes addicionals, almanco es fa difícil en aquest moment pensar en una llei de normes addicionals, sinó que són normes addicionals a una sèrie de lleis bàsiques en matèria de medi ambient que no hi ha dubte que és interessant i és important que es facin, si bé ja dic que la proposta sembla una mica genèrica i en aquest mateix moment pensam que per exemple l'impacte ambiental o impacte ecològic, com ja el denominen altres Comunitats, crec que mereixeria, per tenir la categoria normativa que exigiria una llei d'aquest Parlament, i nosaltres creim que seria una norma addicional en matèria d'impacte ambiental o d'impacte ecològic, que els espais naturals protegits, les figures per a les Illes Balears d'espais naturals protegits haurien de ser objecte d'una llei utilitzant aquesta capacitat normativa addicional i altres aspectes.

Entrant en els tres punts que com tota Proposició d'aquest tipus són pilotes bombejades sobre el Govern Estatal, voldria dir sobre el tercer i el quart, que es podrien comentar conjuntament, que efectivament hi ha una discussió per la qual no optam entre les lleis sectorials i la llei general del medi ambient. No hem renunciat —i ara parl ja en nom del partit Socialista— a una llei general del medi ambient, és una d'aquestes coses pendents, nosaltres votarem que sí, no estic segur que dins aquesta Legislatura es pugui acomplir aquest desig, però tampoc no podem dir, o sigui el plantejament de l'article tercer llegit per una persona que fos profana en aquestes matèries podria pensar que no s'ha fet cap desenvolupament legislatiu de les competències de l'Estat en matèries relacionades amb l'article 45 de la Constitució Espanyola. S'ha fet jo crec que un dels esforços legislatius més intensos que en qualsevol matèria, comparativament, en aquesta matèria de l'article 45, que impliquen els poders públics en termes generals, no tan sols el Govern de l'Estat i les Corts Generals, Comunitats Autònomes, Ajuntaments, etc., i en aquest sentit jo crec que precisament aquesta Proposició ve aquí quinze dies després de publicada una llei que té caràcter bàsic, ara, avui, quan ho discutim, que és la Llei de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, que té caràcter bàsic pràcticament en quasi tots els articles; que fa poc que hem parlat de la Llei de Costes, que és una llei que entre altres qüestions protegeix un dels recursos naturals, que és el litoral; que la Llei d'Aigües té un contingut també de protecció mediambiental i de relació amb els grans principis de l'Estratègia Mundial molt important, no tan sols en relació amb els aquí-

fers, sinó en relació amb les zones humides, amb les llacunes litorals, etc., —no vull ser cansat—, que hi ha lleis de residus sòlids a les directives europees, lleis de residus tòxics i perillosos, el Decret legislatiu que també és una llei d'avaluació d'impacte ambiental a nivell de l'Estat, etc. Crec que hi ha tot un ampli desenvolupament provinent de lleis antigues espanyoles que ja necessitaven aquesta adaptació a la situació actual o de directives europees que necessitaven ser introduïdes en el marc legislatiu d'Espanya.

Per tant, efectivament, que es continuïn desenvolupant els continguts competencials legislatius de l'article 45 de la Constitució Espanyola, que es continuï, perquè no s'ha deixat de fer en cap moment durant aquests darrers anys i per açò li dic que hi ha ja un gran paquet per aportar d'actualització legislativa.

Igualment el tema de la Llei General de Medi Ambient; efectivament crec que podem expressar aquesta voluntat a través de la proposta que fa el PSM-EEM, tenint en compte, però, que com s'ha dit, no aquí avui, però ho hem llegit en altres circumstàncies, que el fet que no hi hagi una llei general de medi ambient no vol dir que hi hagi una incapacitat de regular normes addicionals per part del Parlament de les Illes Balears o del Govern de la Comunitat Autònoma; perquè tenen caràcter bàsic; per tant, són lleis de medi ambient una gran quantitat de normes amb caràcter de llei promulgades per les Corts Generals.

I en relació amb el darrer punt del delictes ecològic li vull dir que no li donarem suport i li explicaré perquè es pugui entendre aquesta posició, a part que açò és un debat repetit recentment al Congrés de Diputats i per tant hi ha una postura presa molt pròxima. Precisament va ser el Partit Socialista i el Govern Socialista, l'any 83, qui va introduir en una ràpida reforma puntual del Codi Penal aquest article 347 bis que introduïx el que ara s'anomena el delictes ecològic, bé, l'expressió legal que té en el Codi Penal, i açò es va fer precisament per donar compliment al que diu el tercer punt de l'article 45 de la Constitució Espanyola, que diu que es legislarà de forma penal i també amb conseqüències administratives les infraccions, vostès ho han aportat aquí a la proposta: «La llei fixarà sancions penals o, en el seu cas, administratives per als qui violin el que es disposa a l'apartat anterior, etc.», punt 3 de l'article 45 de la Constitució Espanyola, i per donar satisfacció ràpida a aquest punt es va introduir el 347 bis al Codi Penal, que efectivament per ara no és satisfactori, per ara no és satisfactori, però creim que el fet que hi hagi algunes sentències no satisfactòries sobre un tema que afecta el Codi Penal no justifica una altra modificació puntual d'aquest article del Codi Penal.

Per una part, ho ha dit el Sr. Quetglas, s'actualitzen per llei les sancions que s'establien en aquest i en molts d'altres articles del Codi Penal, per tant es pugen les sancions; per una altra hi ha projecte molt ambiciós de revisió total del Codi Penal i la nostra posició en aquest moment és esperar la revisió total del Codi Penal per tornar a abordar amb una mica més de perspectiva el conjunt de jurisprudència que ja existeixi sobre l'aplicació de l'article 347 bis i no abordar en aquest moment separatament aquesta nova tipificació o modificació del tema relacionat amb el delictes contra el medi ambient.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la presidència del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari AP-PL, té la paraula el Portaveu Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZALEZ I ORTEA:

Sí; gracias, Sr. Presidente.

Voy a ver si consigo no repetir argumentos que ya se han expuesto hoy aquí con bastante detalle y a mi juicio con total corrección.

Voy a empezar por las pelotas que bombean ustedes, porque, claro, el representante del Grupo SOCIALISTA habla de pelotas bombeadas, pero sólo cuenta la n.º 3, la n.º 4 y la n.º 5. Ustedes siempre tienen dos tipos de pelotas o las bombean hacia dos sitios, unas hacia aquel sector para que las rematen a este Gobierno y otras hacia este sector a ver si las rematamos hacia el Gobierno de Madrid.

Empezando por las que ustedes envían hacia aquel sector para rematarlas a este Gobierno yo quisiera decir, a riesgo de ser reiterativo, pero que me parece que no me queda más remedio, que cuando en este Parlamento hace más de un año que hay un documento a estudio, un documento elaborado por el Gobierno de la importancia del Catálogo de Áreas Naturales y no hemos sido capaces todavía de entrar en su estudio a fondo, parece realmente una pelota rematada al Gobierno exclusivamente a ver si se mete un gol de casualidad, el hecho de pedirle nueva documentación y en este caso sobre el tema de una elaboración de un documento estratégico concreto de conservación para nuestras islas.

Sinceramente, creo que no estamos legitimados moralmente, no está esta Cámara legitimada moralmente en este momento para pedir este documento; es mi opinión, que naturalmente ustedes pueden compartir o no, siendo que el fondo de la cuestión me parece perfecto, pero yo soy partidario de ir por fases, estudie-mos primero una cosa, pidamos después la siguiente.

En cuanto al punto n.º 2, que pide que se desarrollen legislativamente aspectos referidos al medio ambiente y concretamente de las competencias establecidas en el artículo 10 del Estatuto de Autonomía, yo quisiera decir que aquí hay que distinguir dos cosas, una, que la Comunidad Autónoma, la materia de su competencia medioambiental no se contiene en el artículo 10 del Estatuto, sino en el 11, en el punto 5 del 11, y en este sentido dice que «en el marco de la legislación básica del Estado y en su caso en los términos que la misma establezca corresponde a la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares el desarrollo legislativo y la ejecución de las siguientes materias» y la quinta son «las normas adicionales de protección del medio ambiente. Espacios naturales protegidos. Ecología».

Yo creo que esta materia se han hecho bastantes cosas, hay legislación, antes el Portavoz de UM citaba parte de esa legislación, yo completaría quizá con legislación como la de Áreas Naturales de Especial Interés, como una ley que me parece básica y fundamental y una de las piezas maestras diría yo, que es la Ley de Ordenación del Territorio, en la cual se contempla concretamente este asunto y no sólo en los planes de medio natural, sino lógicamente en las directrices, en la elaboración de las directrices, elaboración que el Gobierno ultima según mis noticias en este momento y que se plasmará en un documento que vendrá a esta Cámara y que me parece el más apropiado para empezar a enfocar realmente estos problemas.

Respecto al artículo 10, claro, son legislaciones parciales, las que se pueden hacer al artículo 10 son, diríamos, referencias tangenciales al medio ambiente, pero ustedes hablan, me parece que en la Exposición de Motivos, del punto tercero que se refiere a Ordenación del Territorio, incluido el litoral, urbanismo y vivienda; el cuarto que son obras públicas, el quinto que son ferrocarriles, carreteras y caminos, el sexto que habla de régimen de aguas, el siete de montes, el ocho de agricultura y ganadería, después ha hablado de caza y pesca, etc. Por consiguiente, claro, en todas esas legislaciones que más o menos tangencialmente inciden en el medio ambiente se está trabajando, aquí se presenta un proyecto de ley y están anunciados otros próximos en los que de una forma complementaria o marginal, marginal en el buen sentido de la palabra, se tratan los problemas referentes al medio ambiente.

Hay también Decretos concretísimos, como el de evaluación de impacto ambiental, el de ruidos, etc., que son materias de desarrollo legislativo propias de competencia del Gobierno y que en definitiva es lo que ustedes piden en el punto dos; es algo así como lo que decía el representante del Grupo SOCIALISTA referente al punto tres en cuanto al Gobierno de la Nación, «que se desarrolle legislativamente», bueno es que ya se están desarrollando legislativamente a nivel del Gobierno de aquí y desde luego, y no lo dudamos tampoco, a nivel del Gobierno del Estado, a veces, como creo que quería señalar el Sr. Quetglas, de una forma no totalmente satisfactoria para nosotros, pero de hecho es verdad que se está desarrollando legislativamente.

No podemos apoyar, pues, el n.º 2 ni rematar tampoco el n.º 3. El n.º 4, en cambio, nos parece sumamente interesante y razonable. La definición, la presentación ante las Cortes, ante la Cámara de Diputados en Madrid, del Congreso, de una ley general del medio ambiente; creemos realmente que hace mucha falta esa ley y efectivamente se desprende de lo contenido del artículo 45 de la Constitución y de lo contenido en el artículo 149.23, que confiere esa competencia en exclusiva al Estado, la competencia de la legislación básica en materia de medio ambiente.

Sin embargo, quisiéramos también decirle, Sr. Serra, que por parte de nuestro Grupo, ya lo hemos dicho otras veces en casos similares, nos parece que cuando todos los Grupos de esta Cámara, todos los grupos políticos tienen evidente acceso al Congreso de Diputados para pedir que se desarrollen determinadas legislaciones de ámbito general y que no afectan exclusiva o prioritariamente a esta Comunidad, sino a todas las demás, nos parece un cauce más adecuado y más propio que esta petición se formule, como digo, por los grupos políticos con representación parlamentaria ante el Congreso de Diputados o ante las Cortes, en definitiva, y de ahí que le anuncio que nos abstendremos en este punto por esta consideración, pese a que estamos de acuerdo, como digo, con la necesidad de la Ley General de Medio Ambiente.

Y finalmente, respecto al punto quinto nosotros tampoco compartimos su propuesta y no la compartimos por una cuestión que creemos que en definitiva es más importante poner primero la ley y después penalizar a los infractores. El artículo 347 bis que ustedes aluden y que tantas veces ha sido hoy comentado aquí por los otros Portavoces, dice concretamente «será castigado con pena de arresto mayor y multa de 50.000 a 1.000.000 de pesetas el que contraviniendo las leyes o

reglamentos protectores del medio ambiente provocare o realizare directa o indirectamente emisiones, vertidos, etc.»; evidentemente puede ser incompleto, pero lo que está claro, lo que se deduce de este artículo es que esto se puede penalizar a quien contraviene legislación y reglamentación previamente hecha. Si se hace la legislación de medio ambiente, a nosotros no parece el momento adecuado para modificar este artículo del Código Penal y acomodar las penas por delito ecológico a lo que la legislación de medio ambiente entienda por tal delito ecológico o entienda por elementos o por prioridades a destacar en esta materia. Por consiguiente, tampoco recibirá nuestro apoyo, el apoyo de nuestro Grupo para este punto cinco.

Nada más; gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra, per part del Grup PSM-EEM.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President.

Hem observat un parell de contradiccions i agraïm a la Presidència la paraula, perquè creim que dels elements aportats pels distints Grups Parlamentaris és necessari aclarir o fer esment i també sol·licitarem votació separada dels cinc punts de la Proposició no de Llei.

Volem sintetitzar molt breument les contradiccions que s'han aportat sense entrar en un debat exhaustiu. De les paraules del Portaveu d'UM, li hem de recordar que hi ha una interrelació competencial importantíssima, per molt que l'article 10 estableixi unes competències exclusives al Govern de les Balears. Aleshores, atesa aquesta interrelació competencial i atès l'article 149, citat pel Sr. Quetglas del CDS, és evident que temes d'aquesta naturalesa s'havien de dur, s'han de dur al Congrés de Diputats o s'han de dur al Govern de l'Estat Espanyol, que és el que pertoca i creim que un Parlament d'una Comunitat és bo, és necessari que ho faci, perquè les Comunitats Autònomes, es vulguin en un grau o en un altre grau, som també Estat i en conseqüència hem de tenir visió necessàriament d'Estat.

Respecte del tema de la reforma del Codi Penal, a nosaltres ens sorprèn que no vulguin veure una sèrie de Grups Parlamentaris una necessitat que es demostra precisament per les denúncies o bé d'entitats ecologistes o bé de ciutadans —el cas del Milà de Menorca em sembla que no era el GOB, sinó que eren els veïnats del Milà— que fan unes denúncies, i el Poder Judicial no pot actuar o ho fa d'una manera no satisfactòria. Parlam de casuística de les Illes Balears, respectam molt aquestes petites reformes que s'han fet de les sancions, d'actualitzar sancions, però, i això ho deia el CDS i ho hem de reiterar, no són sancions respecte dels problemes vertaderament greus, que són els delictes que nosaltres entenem o presumptes delictes ecològics.

També respectam molt el que deia el Sr. Triay del Grup Parlamentari SOCIALISTA que el Codi Penal s'ha de veure amb una perspectiva globalitzadora i que és bo i positiu que es vagi a una reforma general, però i mentrestant? Què succeeix mentrestant? Com podem defensar un medi ambient de coses que sabem que haurien de ser tipificades en aquest Codi Penal? Nosaltres creim que és ben necessari que s'expressin moltes opinions i que les opinions més ponderades, que són les de les institucions polítiques, també es facin sentir.

Que no ens entengui malament ni el Grup Popular, ni el Grup SOCIALISTA ni ningú. Aquí no hi ha hagut «pelotas bombeadas», aquí en tot cas hi ha qualque xut directe a porteria tant d'un Govern de la Comunitat com d'un Govern de l'Estat; el de la Comunitat li'n balons fora i continuarem amb la terminologia futbolística o esportiva. Exemples: On són les sancions d'Obres Públiques, de Sanitat, respecte de depuradores, respecte de residus sòlids, respecte de tot el que és contaminació mediambiental? On és l'actuació quotidiana d'aquest Govern en aquests aspectes? Pràcticament no existeix i òbviament la contradicció més greu que hem observat, Sr. González i Ortea, i realment ens sorprèn és que ens parli de legitimació moral. La veritat sigui dita, ens pareix que aquesta expressió fins i tot hauria d'haver desaparegut del seu argot polític.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat i agraïnt aquesta Presidència les contínues referències que avui vespre hi ha futbol, passem a votació els punts que integren aquesta Proposició no de Llei. Tal com ha demanat el Portaveu del Grup proposant, procedirem a la votació per separat i aquesta Presidència, després del debat, dona per sabut dels Srs. Diputats el contingut de cada punt; si no hi ha petició que es llegeixin, passarem a votar directament.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt primer de la Proposició no de Llei que acabam de debatre, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, 28. No hi ha abstencions. Queda rebutjat, idò, el punt primer de la Proposició no de Llei que acabam de sotmetre a votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt segon d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, 28. No hi ha abstencions. Queda rebutjat el punt segon que acabam de sotmetre a votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del punt tercer d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 28. Queda, idò, aprovat el punt tercer que acabam de sotmetre a votació.

Sotmetem a votació el punt assenyalat amb el núm. 4.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 25. Vots en contra, no n'hi ha. Abstencions, 28. Queda aprovat el punt quart que acabam de sotmetre a votació.

I passem a votar el punt cinquè d'aquesta Propo-

sició no de Llei.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets?

Resultat de la Votació: Vots a favor, 8. Vots en contra, 17. Abstencions, 28. Queda, idò, rebutjat el punt cinquè que acabam de sotmetre a votació.

V.—DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIO DE LA PROPOSICIO DE LLEI R.G.E. n.º 285/89 PRESENTADA PEL PLE DEL CONSELL INSULAR DE MENORCA, RELATIVA A LA REFORMA PARCIAL DE LA LLEI DE MESURES DE FOMENT DEL PATRIMONI HISTORIC DE LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a debatre el darrer punt de l'Ordre del Dia d'avui, que és la Proposició de Llei registrada amb el núm. 285/89, presentada pel Ple del Consell Insular de Menorca, relativa a la reforma parcial de la Llei de Mesures de Foment del Patrimoni Històric de les Illes Balears.

Havent designat el mateix Consell Insular de Menorca el Diputat Sr. López i Casanovas per a la defensa d'aquesta Proposició de Llei, té la paraula per fer-la.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President.

Venim aquí amb el manament del Ple del Consell Insular de Menorca a presentar una iniciativa legislativa en exercici de l'article 26.2 de l'Estatut d'Autonomia i del 121 d'aquesta Cambra.

Una iniciativa legislativa que neix d'una reflexió, d'una lectura meditada de la Llei de Mesures de Foment del Patrimoni Històric de la Comunitat Autònoma. Dia 18 de març del 1987 vam aprovar, pens que per unanimitat, en aquesta Cambra una llei, la Llei aquesta de Mesures de Foment del Patrimoni que dia 4 d'abril entrava en vigor, dia 4 d'abril del 1987. Han passat ja més de dos anys i observam amb preocupació que, per exemple, no s'ha desenvolupat la reglamentació prevista a la llei, a la Disposició Addicional. En no haver-se reglamentat o normativitzat el desplegament de la llei, pràcticament aquesta llei ha quedat inútil, ha quedat sense cap eficàcia; pensam, idò, que en el moment de presentar una proposició de llei de modificació és important centrar aquest tema: la Llei de Mesures per al Foment del Patrimoni de la Comunitat Autònoma és inèdita.

Idò hé, en aquesta llei l'article 8 diu que la Conselleria de Cultura informará el Ministeri de Cultura dels seus plans anuals; és curiós, mentre preveim que la Conselleria de Cultura del Govern Balear informará el Ministeri, no hi ha cap relació entre el Govern de les Illes Balears i els governs de cadascuna de les illes, és a dir, dels Consells Insulars. És evident que dins un pensament centralista de la Comunitat Autònoma, açò seria un fet normal, però quan massa vegades s'ha repetit i s'ha dit aquí que els Consells Insulars són pedres importants de l'edifici autonòmic, creim que les paraules s'han d'adir també amb els fets.

Pacte cultural? Moltes vegades el pacte cultural ha estat l'emblema o la bandera amb la qual s'ha volgut fer veure que hi havia un programa integrat institucional entre els diversos escalons de les Administracions

de la Comunitat Autònoma. Idò bé, si en aquell moment de dia 18 de març del 87 vam saludar amb interès aquesta llei, ara hem de dir que aquesta llei no acaba de satisfer senzillament perquè ni s'ha posat en marxa, ni té els mecanismes suficients perquè en el disseny de l'autogovern es pugui optar per aquest dilema que ja és proverbial en la política autonòmica, l'autogovern com a participació en la definició de polítiques unitàries o com a lliure fixació de polítiques pròpies. Els Consells Insulars no tenen possibilitats de fixar polítiques pròpies en aquest camp, però sí, almanco mentre la Llei de Consells Insulars no es posi en funcionament com a llei instrumental i tard o prest arribin les lleis sectorials de transferències, com a matèries pròpies esperam, d'aquestes del patrimoni històric-monumental.

Idò bé, ja que no tenim des dels Consells Insulars la possibilitat de dur a terme polítiques culturals pròpies —ara no hi ha el Sr. Huguet, però li volia recordar quin programa cultural es demanava ell dels Consells Insulars, el de suport a iniciatives privades?, probablement tal vegada sigui aquesta una de les poques possibilitats obertes en aquests moments als Consells Insulars, jo no dic que sigui així, però podria succeir en funció de l'escassa capacitat competencial actual—, idò bé, hi ha una alternativa almanco i de moment que els Consells puguin participar en la definició de polítiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i en aquest sentit i no en cap altre van dirigides les nostres propostes de modificació.

Primer, a l'article 3, demanam que siguin la Conselleria de Cultura i els Consells Insulars, és a dir, de comú acord, els qui elaborin i aprovin finalment els plans anuals. Per açò cal que coneguin prèviament cada any els fons transferits per mor de cadascuna de les obres compreses dins l'àmbit de la llei, i açò es pot fer via llei de pressuposts, no ha d'oferir cap inconvenient o cap problema especial.

D'altra banda volem centrar el nostre èmfasi en l'existència d'unes comissions de patrimoni històric-artístic que o remodelen o es doten d'un funcionament més àgil i més real, és a dir, que els acords que prenguin siguin executius un dia o l'altre o val més que ens n'oblidem i pensem en una altra cosa. Nosaltres apostam per les comissions de patrimoni i pensam que una manera de revaloritzar-les és donar-los aquesta capacitat d'emetre els dictàmens previs respectius a les inversions de les obres en qüestió.

Dins aquest disseny de Comunitat Autònoma no ens podem oblidar tampoc de l'Ajuntament de Formentera. Dins l'àmbit de l'illa de Formentera, l'Ajuntament ha de tenir el mateix capteniment que volem que tenguin els Consells Insulars dins els seus àmbits propis, quant a la possibilitat de dir, d'opinar on han d'anar a parar les inversions. Obviament no sempre hi haurà inversions de més de 50 milions de pessetes fetes a totes i cadascuna de les illes, però quan n'hi hagi òbviament no es pot deixar de banda.

Aquesta Proposició de Llei de reforma parcial que avui presentam es clou amb una altra referència a la necessitat que el Parlament, els Grups Parlamentaris tenguin coneixement dels plans anuals que en desenvolupament de la Llei de Mesures de Patrimoni s'han d'exercir des del Govern. Pensam, idò, que una volta coneguts per part del Govern les inversions, els plans previstos, és importantíssim que en el termini de quinze dies o d'un mes, nosaltres posam quinze dies perquè creim que és suficient, el Govern trameti informació

suficient, informació total de les comunicacions que han rebut sobre els plans anuals.

En definitiva, nosaltres volem fer amb aquesta proposta de reforma parcial un servei més, un aprofundiment més en la necessitat d'estructurar l'exercici de les competències que té la Comunitat Autònoma dins un marc divers, discontinu, insular en definitiva, que és el cas de la nostra Comunitat Autònoma.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari UM, té la paraula el Portaveu Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMOROS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta Proposició de Llei de reforma parcial de la Llei de Mesures del Foment del Patrimoni Històric de les Illes Balears contempla la modificació de dos articles de la llei que va aprovar aquest Parlament l'any 1987, un és l'article 3 i l'altre és l'article 7.

Aquesta llei així com es va aprovar presenta dues opcions, que té l'organisme públic responsable d'una obra, que ha de fer la inversió corresponent, o bé de finançar treballs de conservació i en aquest cas ha de fer la corresponent transferència la Conselleria de Cultura, o bé pot realitzar directament aquesta conservació. Aquest article 2 en principi roman igual, però quan es canvia l'article 3 el que es fa és realment una transferència d'una competència als Consells Insulars, perquè la diferència substancial que hi ha entre l'article 3 de la llei actual i el que es proposa és que els plans anuals, en aquest cas només per als doblers que siguin transferits a la Conselleria de Cultura, siguin elaborats conjuntament pels Consells Insulars i la Conselleria amb el dictamen previ de les comissions del patrimoni històric-artístic, etc., etc., i després hi ha el tema de l'Ajuntament de Formentera.

Si en aquests moments nosaltres començem a fer feina en la Comissió Mixta de Transferències i aprovarem una Llei de Consells Insulars per la qual tota transferència als Consells Insulars ha de seguir aquesta via, ems sembla que no és oportú en aquests moments canviar la Llei del Foment del Patrimoni Històric pel que fa referència, diríem, a fer aquesta espècie de transferència i després encara hi ha una altra cosa, que si demà s'aprova la Llei de Consells Insulars tal com ve dictaminada de Comissió, hi hauria una contradicció entre la Llei de Consells Insulars i el darrer paràgraf de l'article 3 que s'aprovaria, en el sentit que l'Ajuntament de Formentera, segons el que ha sortit de Comissió —i dic per part dels qui l'aprovin, no record exactament la postura del seu Grup Parlamentari, nosaltres ens varem abstenir—, només pot rebre unes competències, la gestió ordinària de competències des del Consell Insular d'Eivissa i Formentera, amb la qual cosa tenim una contradicció entre la Llei de Consells Insulars que aprovaríem i aquesta llei, amb la qual cosa crec que aquest paràgraf seria vàlid, però aniria contra la filosofia general del que s'aprova.

Respecte de l'article 7, és una vegada més dur al Parlament coses obligatòries per al Govern i vostès saben que sempre poden demanar les compareixences oportunes per fer el control adequat i nosaltres entenem que aquestes compareixences automàtiques no justifiquen, diríem, aquesta Proposició de Llei.

Per tot això que he dit, nosaltres votarem en contra de la presa en consideració de la Proposició de Llei.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS, té la paraula el Portaveu Sr. Quetglas.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President.

Demà previsiblement aquest Parlament aprovarà la Llei de Consells Insulars, una de les lleis que hem catalogat tots com a una de les peces bàsiques de l'articulació de la nostra Comunitat Autònoma. Nosaltres volem expressar la nostra identificació amb la filosofia de la proposta, de la Proposició que presenta el Consell Insular de Menorca, però també volem manifestar que a partir de demà tot el procés de delegació de competències, de transferència de les competències de la Comunitat Autònoma i en definitiva de relacions competencials entre el Govern de la Comunitat Autònoma i els Consells Insulars tindrà un marc legal nou, distint i sobretot, almanco aquesta és la intenció de la llei, més coherent, més unitari i dins un context d'articulació descentralitzada de l'estructuració de la nostra Comunitat Autònoma.

Per tant, no ens sembla el més adequat una configuració amb caràcter excepcional o provisional si tant es vol, d'una llei per a un aspecte concret, en concret d'una modificació de la Llei de Patrimoni, per donar entrada als Consells Insulars tal com es pot fer, vull dir amb un paral·lelisme amb el que és el Pla d'Equipaments Esportius, etc., només amb una vocació temporal previsiblement molt curta i que, com ha assenyalat el Sr. Pascual, podria entrar en contradicció, podria entrar en contradicció amb el mateix articulat de la llei.

Per aquesta raó, tot i identificant-nos amb la voluntat de desenvolupament insularista que la Proposició suposa, nosaltres ens abstenem en aquesta Proposició.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA vol fer, a part del fet concret en si, vol fer una reflexió general sobre on ens duria entrar en modificacions de lleis aprovades per aquest Parlament que no s'han contrastat amb una aplicació real, efectiva i d'una llarga durada que ens permeti ponderar la seva viabilitat real, sinó que sense haver entrat —ho ha dit el mateix Portaveu del PSM-EEM que és inèdita, que no s'ha aplicat— ja entrem en una modificació.

Creim que seria una mala política parlamentària que donaria una imatge d'inestabilitat, de provisionalitat del que s'aprova aquí, sobretot en matèria legislativa, una llei és una cosa molt seriosa i ha de ser la seva aplicació real la que ens duguí a reflexionar si és viable o no ho és, i si no és viable hi ha d'haver certament, passat un cert temps, una iniciativa per fer-la entrar en contacte amb la realitat, perquè d'això es tracta, que la llei s'adapti a allò que realment funciona i no fem lleis que siguin inviables.

Per tant, creim que ens trobam davant una proposta que si s'hagués contrastat el funcionament d'aquesta llei i s'hagués demostrat que és un funcionament excessivament centralista dins la Comunitat Autònoma i que s'havien marginat els Consells Insulars per l'aplicació pràctica d'aquesta llei, no tendriem inconvenient a donar-li el vist-i-plau, tramitar-la i, evidentment amb les esmenes pertinents que es poguessin fer, que passàs a debat en Comissió.

Però no es així, sabem perfectament que curiosament una llei que ha estat objecte d'una molt virulenta polèmica i em sap greu que no sigui aquí el Sr. Jeroni Saiz amb el qual vàrem tenir unes paraules una mica pujades de to dins aquest Parlament, realment no hem aconseguit que s'apliqui, no ha aconseguit el Grup Parlamentari SOCIALISTA que li donin totes les sollicituds de documentació que fa mesos va presentar —crec que alguna ja fa quasi un any— en relació amb la no aplicació d'aquesta llei i que per tant ens trobam davant un instrument legislatiu que no té contrast amb la realitat.

Per tant, creim que donar pas a reformes d'aquesta llei seria una passa realment poc prudent. Nosaltres volem que les lleis d'aquest Parlament tinguin una estabilitat i que sigui efectivament el contrast amb la seva aplicació allò que ens dicti on hem de reformar i quan hem de reformar, perquè és evident que si alguna cosa ens ha de moure a la prudència és la visió d'un es de lleis aprovades per aquest Parlament i que per uns canvis de majoria parlamentària, recordi Sr. Portaveu del PSM-EEM que avui hi ha una majoria parlamentària diferent a la de quan es va constituir aquest Parlament, feta d'acord amb el Tribunal Constitucional, però que ha donat com a resultat que hi hagi una determinada rodeta que funciona molt bé i crea evidentment el famós «rodillo» de les dretes dins aquest Parlament i no li dic que si en tot quant no és del gust d'aquesta nova majoria entràssim en reformes de les lleis aprovades, on ens duria aquesta nova majoria parlamentària que un dia es va inventar aquí dins al marge de les urnes.

Per tant, els aconsellaria bastant de prudència en aquestes iniciatives i tot i tal vegada estant d'acord amb el fons de dir que creim que els Consells Insulars no juguen els papers que han de jugar, tal vegada, però l'aplicació d'aquesta llei encara no ho ha demostrat, perquè com vostè mateix ha dit és absolutament inèdita.

Li vull recordar una altra cosa, que aquesta Llei de Mesures precisament sigui una llei que no satisfaci totalment aquesta Cambra tot i que es va aprovar per unanimitat. Va ser tramitada al final d'una Legislatura, quan moltes vegades i ho hem de reconèixer, quan s'acosten unes eleccions ja es pensa més en el que passa fora de la Cambra que en el que es tramita aquí dins, es va aprovar per unanimitat, però si no ho record malament, pràcticament sense esmenes. És una mala pràctica, és una mala pràctica perquè és realment l'anàlisi puntual de cada article dins el debat de Comissió allò que ens permet contrastar criteris i evidentment perfeccionar i millorar la llei abans d'una aprovació definitiva. Però és una llei de dia 18 de març, Llei 3/1987 de dia 18 de març; per tant ens trobàvem en un estat terminal parlamentari, i aquesta llei, és cert, té formulacions que podrien ser millorades, però deixem que sigui la seva aplicació, el contrast amb la realitat allò que ens digui què hem de reformar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari AP-PL, té la paraula el Diputat Sr. Lluís Coll.

EL SR. COLL I AL·LES:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La Llei 3/87 de Mesures de Foment del Patrimoni Històric de les Illes Balears segueix les directrius de la Llei 16/85 del Patrimoni Històric Espanyol i en particular del Reial Decret 111/85 que desenrotlla l'anterior. Atesos els principis fonamentals d'aquestes, la Llei 3/87 recull als seus articles 2 i 6 el dret d'opció del responsable, sigui persona pública o privada, de la inversió del fons de l'1,1 % cultural, és a dir, el destinat a finançar treballs de conservació o enriquiment del patrimoni històric o del foment de la creativitat artística circumscrits a l'àmbit de la Comunitat Autònoma.

L'opció és subjecta a triar entre finançar els plans anuals elaborats per l'Organisme corresponent, que segons la Llei 3/87 són la Conselleria de Cultura i/o Comissió del Patrimoni Artístic amb aquella finalitat anterior o realitzar treballs de conservació o enriquiment amb determinats condicionants. D'aquesta manera els plans anuals de referència només afecten directament a una de les dues opcions, l'execució de les dues estaria sota la supervisió i competència d'un sol organisme, la Conselleria de Cultura.

La modificació de la llei que es proposa pateix de dirigir-se a una sola opció i promou un element distorsionador en introduir un nou organisme en l'execució de la llei sense que s'hagi determinat la divisió de competències i pel fet de dividir aquesta competència segons que afecti una opció o una altra.

Per una altra part, la Comissió de Patrimoni Històric, segons el seu àmbit territorial corresponent té coneixement de les obres o plans de qualsevol naturalesa que afecten béns del patrimoni històric per imperatiu de la Llei 16/85 i segons el desenvolupament orgànic de la CAIB. L'elecció entre l'opció de finançar treballs de conservació o enriquiment del patrimoni històric o de foment de la creativitat artística inclosos als plans anuals elaborats per la Conselleria de Cultura i/o la Comissió del Patrimoni Històric implica:

1r.—Que aquests plans anuals han de ser elaborats abans de la corresponent transferència de crèdit a la Conselleria de Cultura i fins i tot abans de l'exercici del dret d'opció, segons es dedueix de la lectura de l'article 2n., que diu «finançar treballs inclosos en els plans als quals es refereix l'article 3 d'aquesta llei».

2n.—Que l'interès en la inversió territorial de les diferents illes ja és contemplat a la Llei 3/87 com a organisme elaborador la Comissió de Patrimoni Històric, òrgan tècnic i assessor, existint els corresponents a cada Consell Insular.

La Llei 3/87 contempla també la unitat de competència en l'execució d'aquesta, atesos els criteris d'eficàcia i les determinacions de l'Estatut d'Autonomia i dels corresponents Reials Decrets que aproven els acords de transferència de competències, així l'elaboració i aprovació dels plans anuals corresponents a la Conselleria de Cultura i/o a la Comissió de Patrimoni Històric a aquella que correspongui pel seu àmbit territorial. No sembla adequada, per tant, la divisió de la competència sobre una mateixa matèria entre dos organismes de diferents institucions, Govern Balear i corporacions insulars, encara més quan no existeix una llei que determini les que aquestes darreres assumeixen en concret.

La modificació de llei que es proposa no es correspon amb la deguda anterior delimitació i assumpció de competències per part dels Consells Insulars, afegeix un element discordant en la distribució de competències fins ara en vigor i atesa la redacció de la modificació, no es determina, quan es tracta de diverses institucions, a qui correspondrà l'aprovació definitiva. Açò també val en la referència que es fa a l'Ajuntament de Formentera en la proposta de modificació de llei per equiparació amb la corporació insular.

Quant a la tramesa de l'informe al Parlament que diu el punt segon, la normativa parlamentària que existeix sobre fiscalització i seguiment de les tasques de govern ha de ser i creim que és suficientment àmplia per tal de disposar de mecanismes i mitjans de trobar-se informat aquest Parlament sense haver de recórrer per imperi d'una llei de desenvolupament de mesures per al foment del patrimoni històric-artístic de les Illes Balears que recull una normativa més bé reglamentària que de principis, perquè organitza l'organigrama o les passes que ha de seguir el Govern Balear en l'execució de la Llei de Foment del Patrimoni Històric, d'interès en aquesta Comunitat Autònoma.

Com a conclusió, creim que després de la nova Llei de Consells, que sembla que demà es pot aprovar, es podran definir les competències en la seva globalitat i no en petites parts d'aquesta llei. Finalment vull dir que si bé en el Consell Insular el nostre Grup va votar a favor de la iniciativa legislativa, ens vam abstenir en la votació del contingut de la mateixa Proposició de Llei i en conseqüència amb el que he exposat no podem donar suport a aquesta presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LOPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquí s'ha dit que aquesta modificació parcial podria significar una transferència de competències als Consells Insulars i s'ha remès a un demà, un demà que esperam immediat, perquè es puguin posar en marxa uns mecanismes descentralitzadors. Nosaltres considerem que no es tracta senzillament de produir una transferència, es tracta senzillament de produir un sistema de coordinació i cooperació entre les diverses institucions de la Comunitat Autònoma, i açò no precisa una llei de Consells Insulars, açò precisa només de voluntat política, i aquí no hi ha cap contradicció, la contradicció es podria produir demà tal vegada si aprovam determinades coses respecte de la Llei de Consells Insulars, però no avancem esdeveniments; si avui votéssim tal com ve aquí aquesta proposta de modificació, probablement demà ens hauríem de plantejar altres qüestions, ja ho farem.

El Portaveu d'UM ha parlat que si s'aprovava la modificació de l'article 7è. es produirien compareixences automàtiques. No confonguem les coses, aquí l'únic que es demana és que l'informe, el mateix informe que rep el Govern respecte de l'execució dels plans, aquest informe sigui comunicat als Grups Parlamentaris. Si els Grups Parlamentaris legítimament creuen que han de demanar la compareixença del Conseller de torn perquè expliqui determinats extrems de l'execució del pla, açò serà ja una competència reglamentària del Grup que ho vulgui fer, mai en cap cas no es tracta de re-

produir mecanismes d'automatisme, no van per aquí les coses.

Nosaltres pensam que si demà —referent a la intervenció del Portaveu del Grup CDS— es produís alguna situació que fes necessari matisar, puntualitzar aspectes d'aquesta Proposició de Llei, si avui es prenia en consideració immediatament ho podríem fer, si no es pren en consideració deixam ajornat sine die, i no ens enganem Sres. i Srs. Diputats, que s'aprovi una Llei de Consells Insulars no vol dir que demà passat els Consells Insulars tinguin competència en les 27 matèries previstes a l'article 39, vostès saben perfectament igual que jo que és un procés llarg i lent.

On ens duria aprovar lleis de modificació?, demanava el Portaveu del Grup SOCIALISTA, sobretot lleis com aquesta que és inèdita perquè no s'ha aplicat, i té raó que no s'ha aplicat, és una mala política parlamentària efectivament produir modificacions arbitràries, capricioses de lleis que s'han aprovat i que la seva viabilitat es demostra palesa, insuficient potser, però vàlida. No és el cas d'aquesta llei. Qui ha dit que aquesta llei era inviable? Ningú. Aquesta llei és perfectament viable, una altra cosa és que en dos anys ningú no hagi volgut posar-la en pràctica, em refereix al Govern òbviament, a aquest i a l'anterior; l'anterior de tota manera no tenia temps d'elaborar plans, però sí que en tenia de desenvolupar reglamentàriament, no ho va fer.

Nosaltres pensam que no hi ha cap dificultat. Quina dificultat reglamentària hi ha perquè avui el Parlament prengui en consideració aquesta Proposició de Llei? Cap ni una. Quina necessitat política hi ha que es prengui en consideració? Per a nosaltres tota necessitat política. Les lleis necessiten estabilitat, estam d'acord, però quan un Grup Parlamentari està convençut que s'ha de modificar, que s'ha de reformar una llei, creim que és absolutament legítim plantejar davant aquesta Cambra amb arguments la necessitat d'aquesta modificació. I quina és aquesta necessitat? Rept tots els Srs. Diputats que em diguin quin Consell Insular, quina Administració Autònoma de les Illes Balears i, repetesc, els Consells són institucions autonòmiques, té coneixement dels plans que s'han elaborat el 88? Em podran dir vostès que no n'han elaborat cap i per tant coneixem perfectament que no hi ha hagut res. Perfecte, d'acord. I les inversions, Sres. i Srs. Diputats? I l'1 % de les inversions fetes, on va a parar mentrestant? Aquí sí que hi ha un compromís i un incompliment palès de la llei, d'una llei que ens vam donar tots per unanimitat en aquest Parlament.

Cal, idò, millorar. Millorar, com? Contrastant el que les lleis diuen amb l'exercici amb l'exercici pràctic de l'acció de govern, nosaltres ho hem fet i hem contrastat el buit immens que hi ha, i mirin, Sres. i Srs. Diputats —i acab, Sr. President— quan el Govern de la Comunitat Autònoma, a partir del Director General de Cultura reclama exactament igual que reclama aquest Portaveu del Grup Parlamentari davant el Govern de l'Estat Espanyol, Cultura reclama 200 milions de les inversions de l'aeroport, per poder on vol invertir aquests 200 milions fa exactament el mateix que nosaltres volem que reconegui per llei, per la nostra llei.

Sres. i Srs. Diputats, ja és ben hora que surtin les contradiccions. Em deixin dir finalment una cosa: Quin organisme hi ha en aquesta Comunitat Autònoma i dins aquesta llei que permeti la presència efectiva, informativa i decisòria de representants dels Consells Insulars

per destinar l'1% d'aquestes mesures? La resposta que dóna el «Ministerio de Relaciones con las Cortes» a una pregunta d'un Diputat a les Corts Generals és que no cal fer modificació de la Llei 16/1985 i per tant tampoc del Decret 111/85 perquè hi ha un «Consejo del Patrimonio Histórico» on tenen representació totes les Comunitats Autònomes. Nosaltres ens demanem on és el Consell de Patrimoni Històric de la Comunitat Autònoma en el qual hi tinguin representació els Consells Insulars, governs de cadascuna de les illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, passam a la votació de la presa

en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de la presa en consideració de la Proposició de Llei núm. 285/89, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies.

Resultat de la Votació: Vots a favor, 5. Vots en contra, 45. Abstencions, 3. Queda, idò, rebutjada la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei que acabam de sotmetre a votació.

Sres. i Srs. Diputats, s'aixeca la Sessió.